

Jurnalul Oficial

al Uniunii Europene

C 312

Ediția în limba română

Comunicări și informări

Anul 62

16 septembrie 2019

Cuprins

IV Informări

INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE UNIUNII EUROPENE

Curtea de Justiție a Uniunii Europene

2019/C 312/01	Ultimele publicații ale Curții de Justiție a Uniunii Europene în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene	1
---------------	---	---

V Anunțuri

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

Curtea de Justiție

2019/C 312/02	Cauza C-338/19: Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunale Amministrativo Regionale per la Sardegna (Italia) la 25 aprilie 2019 — Telecom Italia SpA/Regione Sardegna	2
2019/C 312/03	Cauza C-368/19: Cerere de decizie preliminară introdusă de Consiglio di Stato (Italia) la 6 mai 2019 — Telecom Italia SpA și alții/Roma Capitale și alții.	3
2019/C 312/04	Cauza C-369/19 P: Recurs introdus la 8 mai 2019 de José Ramón Herrero Torres împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a opta) din 8 martie 2019 în cauza T 326/18, Herrero Torres/EUIPO – DZ Licores (CARAJILLO LICOR 43 CUARENTA Y TRES)	3

RO

2019/C 312/05	Cauza C-377/19: Cerere de decizie preliminară introdusă de Consiglio di Stato (Italia) la 13 mai 2019 — Benedetti Pietro e Angelo S.S. și alții/Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura (AGEA)	4
2019/C 312/06	Cauza C-399/19: Cerere de decizie preliminară introdusă de Consiglio di Stato (Italia) la 22 mai 2019 — Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni/BT Italia SpA și alții.	5
2019/C 312/07	Cauza C-447/19 P: Recurs introdus la 11 iunie 2019 de SA Close, Cegelec împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a patra) din 9 aprilie 2019 în cauza T-259/15, Close și Cegelec/Parlamentul.	5
2019/C 312/08	Cauza C-457/19 P: Recurs introdus la 14 iunie 2019 de Amador Rodriguez Prieto împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a opta) din 4 aprilie 2019 în cauza T-61/18, Rodriguez Prieto/Comisia	6
2019/C 312/09	Cauza C-510/19: Cerere de decizie preliminară introdusă de Hof van beroep te Brussel (Belgia) la 4 iulie 2019 — Openbaar Ministerie, YU, ZV/AZ	7
2019/C 312/10	Cauza C-563/19 P: Recurs introdus la 23 iulie 2019 de Recylex SA, Fonderie et Manufacture de Métaux, Harz-Metall GmbH împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a opta) din 23 mai 2019 în cauza T-222/17, Recylex și alții/Comisia	8
2019/C 312/11	Cauza C-572/19 P: Recurs introdus la 26 iulie 2019 de European Road Transport Telematics Implementation Coordination Organisation — Intelligent Transport Systems & Services Europe (Ertico — ITS Europe) împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a patra) din 22 mai 2019 în cauza T-604/15, Ertico — ITS Europe/Comisia	9
Tribunalul		
2019/C 312/12	Cauza T-40/16: Acțiune introdusă la 29 iulie 2019 — MU/Parlamentul.	11
2019/C 312/13	Cauza T-456/19: Acțiune introdusă la 4 iulie 2019 — ITV/Comisia	12
2019/C 312/14	Cauza T-457/19: Acțiune introdusă la 4 iulie 2019 — Synthomer/Comisia	13
2019/C 312/15	Cauza T-470/19: Acțiune introdusă la 4 iulie 2019 — Essentra și alții/Comisia	15
2019/C 312/16	Cauza T-471/19: Acțiune introdusă la 4 iulie 2019 — Eland Oil & Gas/Comisia	16
2019/C 312/17	Cauza T-473/19: Acțiune introdusă la 4 iulie 2019 — Diageo și alții/Comisia	18
2019/C 312/18	Cauza T-474/19: Acțiune introdusă la 4 iulie 2019 — Halma și alții/Comisia.	19
2019/C 312/19	Cauza T-475/19: Acțiune introdusă la 4 iulie 2019 — Bunzl și alții/Comisia	21
2019/C 312/20	Cauza T-476/19: Acțiune introdusă la 4 iulie 2019 — AstraZeneca și alții/Comisia	22
2019/C 312/21	Cauza T-482/19: Acțiune introdusă la 4 iulie 2019 — BT Group și Communications Global Network Services/Comisia	24

2019/C 312/22	Cauza T-483/19: Acțiune introdusă la 4 iulie 2019 — Meggitt și Cavehurst/Comisia	25
2019/C 312/23	Cauza T-484/19: Acțiune introdusă la 4 iulie 2019 — Pearson Loan Finance și alții/Comisia	27
2019/C 312/24	Cauza T-485/19: Acțiune introdusă la 4 iulie 2019 — Babcock International Group și alții/Comisia	28
2019/C 312/25	Cauza T-486/19: Acțiune introdusă la 5 iulie 2019 — Spectris și Spectris Group/Comisia	29
2019/C 312/26	Cauza T-490/19: Acțiune introdusă la 5 iulie 2019 — Weston Investment și alții/Comisia	31
2019/C 312/27	Cauza T-491/19: Acțiune introdusă la 5 iulie 2019 — Vodafone Group și alții/Comisia	32
2019/C 312/28	Cauza T-492/19: Acțiune introdusă la 5 iulie 2019 — GlaxoSmithKline Finance și Setfirst/Comisia	33
2019/C 312/29	Cauza T-493/19: Acțiune introdusă la 5 iulie 2019 — International Personal Finance Investments/Comisia	35
2019/C 312/30	Cauza T-498/19: Acțiune introdusă la 9 iulie 2019 — Banco Cooperativo Español/SRB	37
2019/C 312/31	Cauza T-501/19: Acțiune introdusă la 12 iulie 2019 — Corneli/BCE	38
2019/C 312/32	Cauza T-502/19: Acțiune introdusă la 12 iulie 2019 — Corneli/BCE	39
2019/C 312/33	Cauza T-504/19: Acțiune introdusă la 12 iulie 2019 — Crédit Lyonnais/BCE	41
2019/C 312/34	Cauza T-513/19: Acțiune introdusă la 17 iulie 2019 — Lux/Comisia	42
2019/C 312/35	Cauza T-520/19: Acțiune introdusă la 22 iulie 2019 — Heitec/EUIPO — Hetec Datensysteme (HEITEC)	43
2019/C 312/36	Cauza T-527/19: Acțiune introdusă la 26 iulie 2019 — Sánchez Cano/EUIPO — Grupo Osborne (EL TORO BALLS Fini)	44
2019/C 312/37	Cauza T-530/19: Acțiune introdusă la 26 iulie 2019 — Nord Stream/Parlamentul și Consiliul	45
2019/C 312/38	Cauza T-532/19: Acțiune introdusă la 29 iulie 2019 — EC Brand Comércio, Importação e Exportação de Vestuário em Geral/EUIPO (pantys)	46
2019/C 312/39	Cauza T-533/198: Acțiune introdusă la 29 iulie 2019 — Artur Florêncio & Filhos, Affsports/EUIPO — Anadeco Gestion (sfl flooring)	47
2019/C 312/40	Cauza T-535/19: Acțiune introdusă la 30 iulie 2019 — H.R. Participations/EUIPO — Hottinger Investment Management (JCE HOTTINGUER)	48
2019/C 312/41	Cauza T-546/19: Acțiune introdusă la 7 august 2019 — Isigny — Sainte Mère/EUIPO (Forma unui recipient auriu cu un fel de val)	49

IV

*(Informări)*INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE
UNIUNII EUROPENE

CURTEA DE JUSTIȚIE A UNIUNII EUROPENE

Ultimele publicații ale Curții de Justiție a Uniunii Europene în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*

(2019/C 312/01)

Ultima publicație

JO C 305, 9.9.2019

Publicații anterioare

JO C 295, 2.9.2019

JO C 288, 26.8.2019

JO C 280, 19.8.2019

JO C 270, 12.8.2019

JO C 263, 5.8.2019

JO C 255, 29.7.2019

Aceste texte sunt disponibile pe

EUR-Lex: <https://eur-lex.europa.eu>

V

(Anunțuri)

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

CURTEA DE JUSTIȚIE

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunale Amministrativo Regionale per la Sardegna (Italia) la
25 aprilie 2019 — Telecom Italia SpA/Regione Sardegna**

(Cauza C-338/19)

(2019/C 312/02)

*Limba de procedură: italiana***Instanța de trimitere**

Tribunale Amministrativo Regionale per la Sardegna

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Telecom Italia SpA

Pârâtă: Regione Sardegna

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 16 din Regulamentul (CE) nr. 659/1999 din 22 martie 1999 ⁽¹⁾, aplicabil *ratione temporis*, care prevede că, „[f]ără a aduce atingere articolului 23, în caz de utilizare abuzivă a unui ajutor, Comisia poate deschide procedura oficială de investigare în temeiul articolului 4 alineatul (4). Articolele 6, 7, 9 și 10, articolul 11 alineatul (1), articolele 12, 13, 14 și 15 se aplică *mutatis mutandis*”, trebuie interpretat în sensul că este necesar ca o decizie prealabilă de recuperare să fie adoptată de Comisia Europeană și în caz de utilizare abuzivă a unui ajutor (fără a aduce atingere posibilității Comisiei de a sesiza direct Curtea de Justiție a Uniunii Europene în temeiul articolului 23 din Regulamentul nr. 659/1999)?

În cazul unui răspuns negativ la întrebarea precedentă, articolul 16 din Regulamentul (CE) nr. 659/1999 din 22 martie 1999 trebuie declarat nevalid ca urmare a încălcării articolului 108 alineatul (2) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene [ex-articolul 88 alineatul (2) TCE]?

- 2) Alineatele (1) și (2) ale articolului 9 din Regulamentul (CE) nr. 794/2004 al Comisiei din 21 aprilie 2004 [de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 659/1999 al Consiliului din 22 martie 1999] ⁽²⁾, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 271/2008 al Comisiei din 30 ianuarie 2008 ⁽³⁾, trebuie interpretate în sensul că rata dobânzii prevăzută la aceste alineate pentru restituirea ajutoarelor de stat incompatibile și ilegale se aplică și în cazul recuperării unor ajutoare de stat aprobate printr-o decizie condiționată și utilizate în mod abuziv, ca urmare a survenirii condiției prevăzute?

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 659/1999 al Consiliului din 22 martie 1999 de stabilire a normelor de aplicare a articolului 93 din Tratatul CE (JO 1999, L 83, p. 1, Ediție specială, 08/vol. 1, p. 41).

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 794/2004 al Comisiei din 21 aprilie 2004 de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 659/1999 al Consiliului de stabilire a normelor de aplicare a articolului 93 din Tratatul CE (GU 2004, L 140, pag. 1, Ediție specială, 08/vol. 2, p. 42).

⁽³⁾ Regulamentul (CE) nr. 271/2008 al Comisiei din 30 ianuarie 2008 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 794/2004 de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 659/1999 al Consiliului de stabilire a normelor de aplicare a articolului 93 din Tratatul CE (JO 2008, L 82, p. 1).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Consiglio di Stato (Italia) la 6 mai 2019 — Telecom Italia SpA și alții/Roma Capitale și alții

(Cauza C-368/19)

(2019/C 312/03)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Consiglio di Stato

Părțile din procedura principală

Apelante: Telecom Italia SpA, Wind Tre SpA, Vodafone Italia SpA, Lindam Srl

Intimate: Roma Capitale, Regione Lazio, Vodafone Italia SpA, Telecom Italia SpA, Wind Tre SpA, Wind Telecomunicazioni SpA

Întrebarea preliminară

Dreptul Uniunii Europene se opune unei reglementări naționale (precum cea de la articolul 8 alineatul 6 din Legea nr. 36 din 22 februarie 2001) interpretate și aplicate în sensul că permite diferitor administrații locale să stabilească criterii de amplasare a echipamentelor de telefonie mobilă, exprimate inclusiv sub forma unor interdicții, cum ar fi interdicția de a instala antene în anumite zone sau la o anumită distanță de clădiri dintr-o categorie dată?

Recurs introdus la 8 mai 2019 de José Ramón Herrero Torres împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a opta) din 8 martie 2019 în cauza T 326/18, Herrero Torres/EUIPO – DZ Licores (CARAJILLO LICOR 43 CUARENTA Y TRES)

(Cauza C-369/19 P)

(2019/C 312/04)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Recurent: José-Ramón Herrero Torres (reprezentant: J. Donoso Romero, avocat)

Celelalte părți din procedură: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală și DZ Licores S.L.U.

Prin Ordonanța din 15 iulie 2019, Curtea (Camera de admitere în principiu a recursurilor) a respins recursul ca inadmisibil și l a obligat pe José-Ramón Herrero Torres la plata propriilor cheltuieli de judecată.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Consiglio di Stato (Italia) la 13 mai 2019 — Benedetti Pietro e Angelo S.S. și alții/Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura (AGEA)

(Cauza C-377/19)

(2019/C 312/05)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Consiglio di Stato

Părțile din procedura principală

Apelanți: Benedetti Pietro e Angelo S.S., Capparotto Giampaolo e Lorenzino S.S., Gonzo Dino S.S., Soc. Agr. Semplice F.Lli Isolan, Mantovani Giuseppe e Giorgio S.S., Azienda Agricola Padovani Luigi, Az. Agr. La Pila di Mastrotto Piergiorgio e C. S.S., Azienda Agricola Mastrotto Giuseppe

Intimată: Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura (AGEA)

Întrebarea preliminară

Într-o situație precum cea descrisă, articolul 16 din Regulamentul (CE) nr. 595/2004 ⁽¹⁾ se opune unei dispoziții naționale cum este cea de la articolul 9 din Decretul-lege nr. 49/2003 coroborat cu articolul 2 alineatul 3 din Decretul-lege nr. 157 din 24 iunie 2004, care a prevăzut plata lunară corespunzătoare din partea cumpărătorului drept criteriu pentru identificarea categoriei prioritare căreia i se restituie prelevarea imputată în mod nejustificat?

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 595/2004 al Comisiei din 30 martie 2004 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1788/2003 al Consiliului de stabilire a unei prelevări în sectorul laptelui și al produselor lactate (JO 2004, L 94, p. 22, Ediție specială, 03/vol. 55, p. 17).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Consiglio di Stato (Italia) la 22 mai 2019 — Autorità per le
Garanzie nelle Comunicazioni/BT Italia SpA și alții**

(Cauza C-399/19)

(2019/C 312/06)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Consiglio di Stato

Părțile din procedura principală

Apelantă: Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni

Intimate: BT Italia SpA, Basicel SpA, BT Enia Telecomunicazioni SpA, Telecom Italia SpA, PosteMobile SpA, Vodafone Italia SpA

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 12 alineatul (1) litera (a) din Directiva 2002/20/CE ⁽¹⁾ se opune unei dispoziții naționale care pune în sarcina entităților autorizate în conformitate cu această directivă costurile administrative suportate de autoritatea națională de reglementare pentru organizarea și exercitarea tuturor funcțiilor, inclusiv a celor de reglementare, de supraveghere, de soluționare a litigiilor și de sancționare, atribuite autorității naționale de reglementare de cadrul european al comunicațiilor electronice (prevăzut de Directivele 2002/19/CE ⁽²⁾, 2002/20/CE, 2002/21/CE ⁽³⁾ și 2002/22/CE ⁽⁴⁾) sau activitățile indicate la articolul 12 alineatul (1) litera (a) din Directiva 2002/20/CE se limitează la activitatea de „reglementare *ex ante*” desfășurată de autoritatea națională de reglementare?
- 2) Articolul 12 alineatul (2) din Directiva 2002/20/CE trebuie interpretat în sensul că raportul anual al costurilor administrative ale autorității naționale de reglementare și al taxelor percepute: a) poate fi publicat după închiderea exercițiului financiar anual în care au fost percepute taxele administrative, în conformitate cu legile naționale de contabilitate publică și că b) permite autorității naționale de reglementare să efectueze „ajustările necesare” și în ceea ce privește exerciții financiare care nu sunt imediat apropiate?

⁽¹⁾ Directiva 2002/20/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind autorizarea rețelor și serviciilor de comunicații electronice (Directiva privind autorizarea) (JO 2002, L 108, p. 21, Ediție specială, 13/vol. 35, p. 183)

⁽²⁾ Directiva 2002/19/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind accesul la rețelele de comunicații electronice și la infrastructura asociată, precum și interconectarea acestora (Directiva privind accesul) (JO 2002, L 108, p. 7, Ediție specială, 13/vol. 35, p. 169)

⁽³⁾ Directiva 2002/21/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind un cadru de reglementare comun pentru rețelele și serviciile de comunicații electronice (Directivă-cadru) (JO 2002, L 108, p. 33, Ediție specială, 13/vol. 35, p. 195)

⁽⁴⁾ Directiva 2002/22/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind serviciul universal și drepturile utilizatorilor cu privire la rețelele și serviciile electronice de comunicații (Directiva privind serviciul universal) (JO 2002, L 108, p. 51, Ediție specială, 13/vol. 35, p. 213)

**Recurs introdus la 11 iunie 2019 de SA Close, Cegelec împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a patra) din
9 aprilie 2019 în cauza T-259/15, Close și Cegelec/Parlamentul**

(Cauza C-447/19 P)

(2019/C 312/07)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurente: SA Close, Cegelec (reprezentanți: J.-L. Teheux, J.-M. Rikkers, avocați)

Cealaltă parte din procedură: Parlamentul European

Concluziile

- anularea hotărârii atacate;
- în consecință, admiterea concluziilor formulate de recurente în primă instanță și prin urmare, anularea deciziei adoptate la 19 martie 2015 de Parlament de atribuire a contractului de achiziții publice de lucrări privind „*proiectul de extindere și de modernizare a clădirii Konrad Adenauer din Luxemburg*” lotul 73 (centrala electrică), referința INLO-D-UPIL-T-14-A04, Asociației temporare ENERGIE-KAD (alcătuită din societățile MERSCH și SCHMITZ PRODUCTION SARL și ENERGOLUX SA) și corelativ de a nu fi ales oferta depusă de recurente;
- obligarea Parlamentului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Potrivit recurentelor, Tribunalul nu a respectat obligația de motivare în sensul articolului 296 TFUE, al articolului 113 alineatul (2) din Regulamentul financiar și al articolului 161 alineatele (2) și (3) din Normele de aplicare a Regulamentului financiar.

De asemenea, Tribunalul ar fi denaturat sensul celui de al doilea motiv invocat în primă instanță, ar fi atribuit un conținut inexact noțiunii de eroare vădită de apreciere, principiului bunei administrări și obligațiilor ce reprezintă corolarul acestora și ar fi săvârșit o eroare de analiză care a condus la o denaturare a faptelor și a elementelor de probă.

În sfârșit, recurente susțin că hotărârea atacată nu este motivată într-o măsură suficientă, întrucât nu conține anumite argumente pe care ele le-au invocat.

Recurs introdus la 14 iunie 2019 de Amador Rodriguez Prieto împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a opta) din 4 aprilie 2019 în cauza T-61/18, Rodriguez Prieto/Comisia

(Cauza C-457/19 P)

(2019/C 312/08)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurent: Amador Rodriguez Prieto (reprezentanți: S. Orlandi, T. Martin, avocați)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană

Concluziile

Recurentul solicită Curții:

- anularea Hotărârii Tribunalului din 4 aprilie 2019 în cauza T-61/18 în măsura în care respinge cererea de reparare a prejudiciului moral suferit de recurent;

- obligarea Comisiei la repararea prejudiciului moral suferit de recurent prin plata unei indemnizații stabilite în mod forfetar la 100 000 de euro;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Recurentul susține că hotărârea atacată este viciată de o eroare de drept în ceea ce privește caracterul culpabil al conduitei Comisiei față de acesta în cursul procedurii penale, în special având în vedere statutul său de avertizor aflat la originea „cauzei Eurostat”.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Hof van beroep te Brussel (Belgia) la 4 iulie 2019 — Openbaar Ministerie, YU, ZV/AZ

(Cauza C-510/19)

(2019/C 312/09)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Hof van beroep te Brussel

Părțile din procedura principală

Apelante: Openbaar Ministerie, YU, ZV

Intimat: AZ

Întrebările preliminare

1. 1. Noțiunea „autoritate judiciară” în sensul articolului 6 alineatul (2) din Decizia-cadru ⁽¹⁾ reprezintă o noțiune autonomă de drept al Uniunii?
2. În cazul unui răspuns afirmativ la întrebarea 1.1., care sunt criteriile pe baza cărora se poate stabili dacă o autoritate a statului membru de executare reprezintă o astfel de autoritate judiciară, iar mandatul european de arestare executat de aceasta reprezintă, prin urmare, o astfel de decizie judiciară?
3. În cazul unui răspuns afirmativ la întrebarea 1.1., ministerul public neerlandez, mai precis, officier van justitie (procurorul) intră sub incidența noțiunii de „autoritate judiciară” în sensul articolului 6 alineatul (2) din Decizia-cadru și, prin urmare, mandatul european de arestare executat de această autoritate reprezintă o decizie judiciară?

4. În cazul unui răspuns afirmativ la întrebarea 1.3., este permis ca predarea inițială să fie apreciată de o autoritate judiciară, mai precis, Overleveringskamer te Amsterdam (camera competentă în materie de predări a Tribunalului de Primă Instanță din Amsterdam, Țările de Jos) în conformitate cu articolul 15 din Decizia-cadru, care garantează, printre altele, dreptul justițiabilului de a fi ascultat și dreptul de acces la justiție, în timp ce predarea complementară este încredințată unei alte autorități în conformitate cu articolul 27 din Decizia-cadru, și anume officier van justitie (procurorul), care nu garantează dreptul justițiabilului de a fi ascultat sau dreptul de acces la justiție, astfel încât, fără un motiv întemeiat, se produce o incoerență evidentă în Decizia-cadru?
5. În cazul unui răspuns afirmativ la întrebările 1.3. și 1.4., articolele 14, 19 și 27 din Decizia-cadru trebuie interpretate în sensul că un minister public care acționează în calitate de autoritate judiciară de executare, trebuie să garanteze, în special, dreptul de a fi ascultat și dreptul de acces la justiție ale justițiabilului, înainte de a putea consimți la urmărirea penală, condamnarea sau menținerea în detenție a unei persoane în scopul executării unei pedepse sau a unei măsuri de siguranță privative de libertate pentru o infracțiune pe care aceasta a săvârșit-o înainte de a fi predată în temeiul unui mandat european de arestare și care nu este infracțiunea pentru care este cerută predarea?
2. Officier van justitie (procurorul) de la openbaar ministerie van het arrondissementsparket Amsterdam (ministerul public al Parchetului Regional din Amsterdam) care acționează în aplicarea articolului 14 din Wet van 29 april 2004 tot implementatie van het kaderbesluit van de Raad van de Europese Unie betreffende het Europees aanhoudingsbevel en de procedures van overlevering tussen de lidstaten van de Europese Unie neerlandeză (Legea din 29 aprilie 2004 privind transpunerea Deciziei-cadru a Consiliului Uniunii Europene privind mandatul european de arestare și procedurile de predare între statele membre ale Uniunii Europene) (Overleveringswet) reprezintă autoritatea judiciară de executare în sensul articolului 6 alineatul (2) din Decizia cadru care a predat persoana căutată și care își poate da consimțământul în sensul articolului 27 alineatul (3) litera (g) și alineatul (4) din Decizia-cadru?

(¹) Decizia-cadru a Consiliului din 13 iunie 2002 privind mandatul european de arestare și procedurile de predare între statele membre (JO 2002, L 190, p. 1, Ediție specială, 19/vol. 6, p. 3).

Recurs introdus la 23 iulie 2019 de Recylex SA, Fonderie et Manufacture de Métaux, Harz-Metall GmbH împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a opta) din 23 mai 2019 în cauza T-222/17, Recylex și alții/Comisia

(Cauza C-563/19 P)

(2019/C 312/10)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurente: Recylex SA, Fonderie et Manufacture de Métaux, Harz-Metall GmbH (reprezentanți: M. Wellinger, avocat, S. Reinart și K. Bongs, Rechtsanwälte)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană

Concluziile recurentelor

Recurentele solicită Curții:

— anularea Hotărârii Tribunalului din 23 mai 2019 în cauza T-222/17, în măsura în care menține amenda aplicată recurentelor prin decizia atacată (¹) și obligă recurentele la plata cheltuielilor de judecată;

- anularea deciziei atacate, în măsura în care prin aceasta se aplică recurentelor o amendă de 26 739 000 EUR;
- reducerea cuantumului amenzii aplicate recurentelor la 5 877 732 EUR în temeiul tuturor celor trei motive sau, cel puțin, la 17 679 141 EUR doar în temeiul primului motiv, la 13 305 478 EUR doar în temeiul celui de al doilea motiv, la 19 099 565 EUR doar în temeiul celui de al treilea motiv, la 8 228 824 EUR în temeiul primului și al celui de al doilea motiv, la 12 627 958 EUR în temeiul primului și al celui de al treilea motiv ori la 9 503 913 EUR în temeiul celui de al doilea și al celui de al treilea motiv; și
- obligarea Comisiei la plata tuturor cheltuielilor de judecată aferente prezentei proceduri, inclusiv a celor aferente procedurii în fața Tribunalului.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, recurentul invocă trei motive.

- 1) Hotărârea atacată este afectată de o eroare de drept, în primul rând, întrucât motivarea sa este incoerentă și imprecisă în ceea ce privește criteriul juridic aplicabil pentru acordarea imunității parțiale și, în al doilea rând, întrucât, cu ocazia aplicării unui criteriu juridic, prin hotărârea atacată s-au denaturat în mod vădit elementele de probă și nu s-a ținut seama de normele privind sarcina probei.
- 2) Hotărârea atacată este afectată de o eroare de drept, întrucât prin aceasta au fost interpretate eronat și aplicate incorect normele privind imunitatea parțială din cuprinsul punctului 26 al treilea paragraf din Comunicarea din 2006 privind cooperarea.
- 3) Hotărârea atacată este afectată de o eroare de drept în ceea ce privește aplicarea secțiunii III din Comunicarea din 2006 privind cooperarea, întrucât prin aceasta s-a considerat că a doua întreprindere care a furnizat elemente de probă cu o valoare adăugată semnificativă nu poate lua locul primei întreprinderi care a furnizat asemenea elemente de probă, dar care nu îndeplinește condițiile pentru a beneficia de o reducere a amenzii sale.

(¹) Decizia C(2017) 900 final a Comisiei din 8 februarie 2017 privind o procedură de aplicare a articolului 101 TFUE (cazul AT.40018 — Reciclarea bateriilor pentru automobile).

Recurs introdus la 26 iulie 2019 de European Road Transport Telematics Implementation Coordination Organisation — Intelligent Transport Systems & Services Europe (Ertico — ITS Europe) împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a patra) din 22 mai 2019 în cauza T-604/15, Ertico — ITS Europe/Comisia

(Cauza C-572/19 P)

(2019/C 312/11)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: European Road Transport Telematics Implementation Coordination Organisation — Intelligent Transport Systems & Services Europe (Ertico — ITS Europe) (reprezentanți: M. Wellinger și K. T'Syen, avocați)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană

Concluziile recurenței

Recurenta solicită Curții:

- anularea Hotărârii Tribunalului din 22 mai 2019 în cauza T-604/15;
- anularea deciziei atacate ⁽¹⁾ și confirmarea statutului de IMM (microîntreprindere ori întreprindere mică sau mijlocie) al recurenței; și
- obligarea Comisiei la suportarea cheltuielilor de judecată efectuate în această procedură, inclusiv în procedura în fața Tribunalului.

Motivele și principalele argumente

În susținerea recursului, recurenta invocă trei motive.

- 1) Hotărârea atacată este viciată de o eroare de drept în măsura în care prin aceasta se constată că (i) secțiunile 1.2.6 și 1.2.7 din anexa la Decizia 2012/838/UE ⁽²⁾ a Comisiei din 18 decembrie 2012 privind adoptarea normelor care asigură verificarea coerenței a existenței și a statutului juridic, precum și a capacității operaționale și financiare a participanților la acțiunile indirecte susținute prin granturi în temeiul celui de Al șaptelea program-cadru al Comunității Europene pentru activități de cercetare, de dezvoltare tehnologică și demonstrative și în temeiul celui de Al șaptelea program-cadru al Comunității Europene a Energiei Atomice pentru activități de cercetare și formare în domeniul nuclear și (ii) articolul 22 din Regulamentul (CE) nr. 58/2003 ⁽³⁾ al Consiliului din 19 decembrie 2002 de stabilire a statutului agențiilor executive cărora urmează să li se încredințeze anumite sarcini în gestionarea programelor comunitare vizează căi de atac diferite.
- 2) Hotărârea atacată aplică în mod greșit și încalcă Recomandarea privind IMM-urile ⁽⁴⁾ și încalcă principiile fundamentale legale al securității juridice și protecției încrederii legitime (și, prin urmare, este viciată de o eroare de drept) în măsura în care prin aceasta se constată că este permis în mod legal să se refuze recurenței statutul de IMM în temeiul „obiectivului și spiritului” Recomandării privind IMM-urile în pofida faptului că recurenta îndeplinește în mod formal criteriile Recomandării privind IMM-urile (ceea ce nu este contrazis de hotărârea atacată).
- 3) Hotărârea atacată este viciată de o eroare vădită apreciere și nevalidă pe fond, în măsura în care prin aceasta se constată că recurenta „nu se confruntă cu dezavantajele pe care IMM-urile le suportă în mod obișnuit” (și că, prin urmare, recurenta nu ar fi o IMM potrivit „obiectivului și spiritului” Recomandării privind IMM-urile).

⁽¹⁾ Decizia din 18 august 2015 a Comitetului de validare al Comisiei Europene.

⁽²⁾ JO 2012, L 359, p. 45.

⁽³⁾ JO 2003, L 11, p. 1, Ediție specială, 01/vol. 8, p. 256.

⁽⁴⁾ Recomandarea Comisiei din 6 mai 2003 privind definirea microîntreprinderilor și a întreprinderilor mici și mijlocii (JO 2003, L 124, p. 36).

TRIBUNALUL

Acțiune introdusă la 29 iulie 2019 — MU/Parlamentul

(Cauza T-40/16)

(2019/C 312/12)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamant: MU (reprezentant: A. Bruno, avocat)

Pârât: Parlamentul European

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- considerarea și declararea ca nelegală a deciziei Parlamentului European din 11 decembrie 2015 de refuz al plății cuantumului suplimentar pentru stagiarilor cu handicap menționat la articolul 24 alineatul (9) din Normele interne privind stagiile și vizitele de studiu la Secretariatul General al Parlamentului European;
- în consecință, declararea faptului că reclamantul are dreptul la acordarea suplimentului prevăzut la articolul 29 alineatul (9) din Normele interne privind stagiile la Parlamentul European, întrucât reclamantul are un handicap de 70 %;
- obligarea Parlamentului European la plata către reclamant a suplimentului prevăzut de dispozițiile aplicabile majorat cu dobânzi și cu reevaluarea monetară începând de la data formulării cererii administrative și până la plata efectivă și obligarea Parlamentului European la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă:

1. Faptul că recunoașterea dreptului la plata unui supliment pentru persoanele invalide prevăzut la articolul 24 alineatul (9) din Normele interne privind stagiile și vizitele de studiu la Secretariatul General al Parlamentului European nu intră în marja de apreciere a Parlamentului;
2. Faptul că procentul de handicap este validat sau stabilit de medicul consultant al Parlamentului European în măsura în care se întemeiază pe un certificat național sau pe un aviz detaliat al medicului stagiarului prin referire la o „grilă europeană de evaluare pentru atacuri în scop medical asupra integrității fizice și mentale”.
3. Faptul că Parlamentul European, chiar presupunând că dispune de o marjă de apreciere în speță, a depășit-o fără motiv. Trebuie precizat în această privință că dispozițiile în cauză stabilesc o distincție între cazul în care handicapul se bazează pe un certificat al autorității naționale, precum în speță, caz în care este validat de medicul Parlamentului European, și cazul diferit, în care handicapul se bazează pe un raport al medicului stagiarului. În acest din urmă caz, și doar în acest caz, procentul de invaliditate este stabilit de medicul Parlamentului European.

Acțiune introdusă la 4 iulie 2019 — ITV/Comisia**(Cauza T-456/19)**

(2019/C 312/13)

*Limba de procedură: engleza***Părțile**

Reclamantă: ITV plc (Londra, Regatul Unit) (reprezentanți: J. Lesar, Solicitor, și K. Beal, QC)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei C(2019) 2526 final a Comisiei din 2 aprilie 2019 privind ajutorul de stat SA.44896 pus în aplicare de Regatul Unit în privința CFC Group Financing Exemption [exonerarea referitoare la finanțarea grupurilor în privința societăților străine controlate];
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă nouă motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe aplicarea eronată de către Comisie a articolului 107 alineatul (1) TFUE și/sau pe săvârșirea unei erori vădite de apreciere în selectarea cadrului de referință pentru analiza regimului fiscal. Comisia ar fi trebuit să ia drept cadru de referință regimul Regatului Unit de impozitare a societăților, și nu doar regimul societăților străine controlate (SSC)
2. Al doilea motiv, întemeiat pe săvârșirea de către Comisie a unei erori de drept prin aplicarea articolului 107 alineatul (1) TFUE și/sau a unei erori vădite de apreciere prin adoptarea unei abordări eronate în analiza regimului SSC. În considerentele (124)-(126) ale deciziei atacate Comisia a tratat în mod eronat dispozițiile capitolului 9 din partea 9A din Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 [Legea din 2010 privind impozitarea (internațională și alte dispoziții)] ca o formă de derogare de la o taxă generală prevăzută în capitolul 5 din legea menționată
3. Al treilea motiv, întemeiat pe săvârșirea de către Comisie a unei erori de drept prin aplicarea articolului 107 alineatul (1) TFUE atunci când a constatat, în considerentele (127)-(151) ale deciziei atacate, că era respectat criteriul selectivității în măsura în care întreprinderi aflate în situații de fapt și de drept comparabile erau tratate diferit
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe faptul că scutirea de 75 % prevăzută în secțiunea 371ID din Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 [Legea din 2010 privind impozitarea (internațională și alte dispoziții)] este justificată prin natura și structura globală a sistemului fiscal

5. Al cincilea motiv, întemeiat pe faptul că impozitarea unei sarcini fiscale a SSC care îndeplinește condițiile de scutire prevăzute în capitolul 9 din partea 9A din Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 [Legea din 2010 privind impozitarea (internațională și alte dispoziții)] în calitate de clasă ar încălca libertatea de stabilire a reclamantei, contrar articolului 49 TFUE
6. Al șaselea motiv, întemeiat pe săvârșirea unei erori evidente de apreciere în ceea ce privește scutirea de 75 % și aspectul ratei fixe
7. Al șaptelea motiv, întemeiat pe faptul că decizia Comisiei nu respectă principiul general de drept al Uniunii al nediscriminării sau al egalității
8. Al optulea motiv, întemeiat pe săvârșirea de către Comisie a unei erori de drept prin aplicarea prin analogie sau prin invocarea în mod nejustificat a dispozițiilor Directivei (UE) 2016/1164 a Consiliului ⁽¹⁾, care nu era aplicabilă *ratione temporis*
9. Al nouălea motiv, întemeiat pe săvârșirea de către Comisie a unei erori de drept prin aplicarea articolului 107 alineatul (1) TFUE, întrucât a constatat în considerentul (176) al deciziei atacate că există o categorie de beneficiari (care include reclamanta) și că reclamanta a obținut un ajutor care trebuia să fie recuperat în temeiul articolului 2 alineatul (1) din decizia atacată

⁽¹⁾ Directiva (UE) 2016/1164 a Consiliului din 12 iulie 2016 de stabilire a normelor împotriva practicilor de evitare a obligațiilor fiscale care au incidență directă asupra funcționării pieței interne (JO 2016, L 193, p. 1)

Acțiune introdusă la 4 iulie 2019 — Synthomer/Comisia

(Cauza T-457/19)

(2019/C 312/14)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Synthomer plc (Harlow, Regatul Unit) (reprezentanți: J. Lesar, Solicitor, și K. Beal, QC)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

— anularea Deciziei C(2019) 2526 final a Comisiei din 2 aprilie 2019 privind ajutorul de stat SA.44896 pus în aplicare de Regatul Unit în privința CFC Group Financing Exemption [exonerarea referitoare la finanțarea grupurilor în privința societăților străine controlate];

— obligarea pârâtei la plate cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă nouă motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe aplicarea eronată de către Comisie a articolului 107 alineatul (1) TFUE și/sau pe săvârșirea unei erori vădite de apreciere în selectarea cadrului de referință pentru analiza regimului fiscal. Comisia ar fi trebuit să ia drept cadru de referință regimul Regatului Unit de impozitare a societăților, și nu doar regimul societăților străine controlate (SSC)
2. Al doilea motiv, întemeiat pe săvârșirea de către Comisie a unei erori de drept prin aplicarea articolului 107 alineatul (1) TFUE și/sau a unei erori vădite de apreciere prin adoptarea unei abordări eronate pentru analiza regimului SSC. În considerentele (124)-(126) ale deciziei atacate Comisia a tratat în mod eronat dispozițiile capitolului 9 din partea 9A din Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 [Legea din 2010 privind impozitarea (internațională și alte dispoziții)] ca o formă de derogare de la o taxă generală prevăzută în capitolul 5 din legea menționată
3. Al treilea motiv, întemeiat pe săvârșirea de către Comisie a unei erori de drept prin aplicarea articolului 107 alineatul (1) TFUE atunci când a constatat, în considerentele (127)-(151) ale deciziei atacate, că era respectat criteriul selectivității în măsura în care întreprinderi aflate în situații de fapt și de drept comparabile erau tratate diferit
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe faptul că scutirea „integrală” prevăzută în secțiunea 371IB din Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 [Legea din 2010 privind impozitarea (internațională și alte dispoziții)] este justificată prin natura și structura globală a sistemului fiscal
5. Al cincilea motiv, întemeiat pe faptul că scutirea de 75 % prevăzută în secțiunea 371ID din Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 [Legea din 2010 privind impozitarea (internațională și alte dispoziții)] este justificată prin natura și structura globală a sistemului fiscal
6. Al șaselea motiv, întemeiat pe săvârșirea unei erori evidente de apreciere în ceea ce privește scutirea de 75 % și aspectul ratei fixe
7. Al șaptelea motiv, întemeiat pe faptul că decizia Comisiei nu respectă principiul general de drept al Uniunii al nediscriminării sau al egalității
8. Al optulea motiv, întemeiat pe săvârșirea de către Comisie a unei erori de drept prin aplicarea prin analogie sau prin invocarea în mod nejustificat a dispozițiilor Directivei (UE) 2016/1164 a Consiliului ⁽¹⁾, care nu era aplicabilă *ratione temporis*
9. Al nouălea motiv, întemeiat pe săvârșirea de către Comisie a unei erori de drept prin aplicarea articolului 107 alineatul (1) TFUE, întrucât a constatat în considerentul (176) al deciziei atacate că există o categorie de beneficiari (care include reclamanta) și că reclamanta a obținut un ajutor care trebuia să fie recuperat în temeiul articolului 2 alineatul (1) din decizia atacată

⁽¹⁾ Directiva (UE) 2016/1164 a Consiliului din 12 iulie 2016 de stabilire a normelor împotriva practicilor de evitare a obligațiilor fiscale care au incidență directă asupra funcționării pieței interne (JO 2016, L 193, p. 1)

Acțiune introdusă la 4 iulie 2019 — Essentra și alții/Comisia**(Cauza T-470/19)**

(2019/C 312/15)

*Limba de procedură: engleza***Părțile**

Reclamante: Essentra plc (Milton Keynes, Regatul Unit), ESNT Holdings (No.2) Ltd (Milton Keynes) și Essentra Finance Ltd (Milton Keynes) (reprezentanți: J. Lesar, Solicitor, și K. Beal, QC)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamantele solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei C(2019) 2526 final a Comisiei din 2 aprilie 2019 privind ajutorul de stat SA.44896 pus în aplicare de Regatul Unit în privința CFC Group Financing Exemption [exonerarea referitoare la finanțarea grupurilor în privința societăților străine controlate];
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantele invocă zece motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe aplicarea eronată de către Comisie a articolului 107 alineatul (1) TFUE și/sau pe săvârșirea unei erori vădite de apreciere în selectarea cadrului de referință pentru analiza regimului fiscal. Comisia ar fi trebuit să ia drept cadru de referință regimul Regatului Unit de impozitare a societăților, și nu doar regimul societăților străine controlate (SSC)
2. Al doilea motiv, întemeiat pe săvârșirea de către Comisie a unei erori de drept prin aplicarea articolului 107 alineatul (1) TFUE și/sau a unei erori vădite de apreciere prin adoptarea unei abordări eronate în analiza regimului SSC. În considerentele (124)-(126) ale deciziei atacate Comisia a tratat în mod eronat dispozițiile capitolului 9 din partea 9A din Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 [Legea din 2010 privind impozitarea (internațională și alte dispoziții)] ca o formă de derogare de la o taxă generală prevăzută în capitolul 5 din legea menționată
3. Al treilea motiv, întemeiat pe săvârșirea de către Comisie a unei erori de drept prin aplicarea articolului 107 alineatul (1) TFUE atunci când a constatat, în considerentele (127)-(151) ale deciziei atacate, că era respectat criteriul selectivității în măsura în care întreprinderi aflate în situații de fapt și de drept comparabile erau tratate diferit
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe faptul că scutirea de 75 % prevăzută în secțiunea 371ID din Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 [Legea din 2010 privind impozitarea (internațională și alte dispoziții)] este justificată prin natura și structura globală a sistemului fiscal

5. Al cincilea motiv, întemeiat pe faptul că excepția „interesului combinat” prevăzută în secțiunea 371IE din Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 [Legea din 2010 privind impozitarea (internațională și alte dispoziții)] este justificată prin natura și structura globală a sistemului fiscal
6. Al șaselea motiv, întemeiat pe faptul că impozitarea unei sarcini fiscale a SSC care îndeplinește condițiile de scutire prevăzute în capitolul 9 din partea 9A din Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 [Legea din 2010 privind impozitarea (internațională și alte dispoziții)] în calitate de clasă ar încălca libertatea de stabilire a reclamantelor, contrar articolului 49 TFUE
7. Al șaptelea motiv, întemeiat pe săvârșirea unei erori evidente de apreciere în ceea ce privește scutirea de 75 % și aspectul ratei fixe
8. Al optulea motiv, întemeiat pe faptul că decizia Comisiei nu respectă principiul general de drept al Uniunii al nediscriminării sau al egalității
9. Al nouălea motiv, întemeiat pe săvârșirea de către Comisie a unei erori de drept prin aplicarea prin analogie sau prin invocarea în mod nejustificat a dispozițiilor Directivei (UE) 2016/1164 a Consiliului ⁽¹⁾, care nu era aplicabilă *ratione temporis*
10. Al zecelea motiv, întemeiat pe săvârșirea de către Comisie a unei erori de drept prin aplicarea articolului 107 alineatul (1) TFUE, întrucât a constatat în considerentul (176) al deciziei atacate că există o categorie de beneficiari (care include reclamantele) și că reclamantele au obținut un ajutor care trebuia să fie recuperat în temeiul articolului 2 alineatul (1) din decizia atacată

⁽¹⁾ Directiva (UE) 2016/1164 a Consiliului din 12 iulie 2016 de stabilire a normelor împotriva practicilor de evitare a obligațiilor fiscale care au incidență directă asupra funcționării pieței interne (JO 2016, L 193, p. 1)

Acțiune introdusă la 4 iulie 2019 — Eland Oil & Gas/Comisia

(Cauza T-471/19)

(2019/C 312/16)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Eland Oil & Gas plc (Aberdeen, Regatul Unit) (reprezentanți: J. Lesar, Solicitor, și K. Beal, QC)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

-
- anularea Deciziei C(2019) 2526 final a Comisiei din 2 aprilie 2019 privind ajutorul de stat SA.44896 pus în aplicare de Regatul Unit în privința CFC Group Financing Exemption [exonerarea referitoare la finanțarea grupurilor în privința societăților străine controlate];

— obligarea părții la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă zece motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe aplicarea eronată de către Comisie a articolului 107 alineatul (1) TFUE și/sau pe săvârșirea unei erori vădite de apreciere în selectarea cadrului de referință pentru analiza regimului fiscal. Comisia ar fi trebuit să ia drept cadru de referință regimul Regatului Unit de impozitare a societăților, și nu doar regimul societăților străine controlate (SSC)
2. Al doilea motiv, întemeiat pe săvârșirea de către Comisie a unei erori de drept prin aplicarea articolului 107 alineatul (1) TFUE și/sau a unei erori vădite de apreciere prin adoptarea unei abordări eronate în analiza regimului SSC. În considerentele (124)-(126) ale deciziei atacate Comisia a tratat în mod eronat dispozițiile capitolului 9 din partea 9A din Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 [Legea din 2010 privind impozitarea (internațională și alte dispoziții)] ca o formă de derogare de la o taxă generală prevăzută în capitolul 5 din legea menționată
3. Al treilea motiv, întemeiat pe săvârșirea de către Comisie a unei erori de drept prin aplicarea articolului 107 alineatul (1) TFUE atunci când a constatat, în considerentele (127)-(151) ale deciziei atacate, că era respectat criteriul selectivității în măsura în care întreprinderi aflate în situații de fapt și de drept comparabile erau tratate diferit
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe faptul că scutirea „integrală” prevăzută în secțiunea 371IB din Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 [Legea din 2010 privind impozitarea (internațională și alte dispoziții)] este justificată prin natura și structura globală a sistemului fiscal
5. Al cincilea motiv, întemeiat pe faptul că scutirea de 75 % prevăzută în secțiunea 371ID din Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 [Legea din 2010 privind impozitarea (internațională și alte dispoziții)] este justificată prin natura și structura globală a sistemului fiscal
6. Al șaselea motiv, întemeiat pe faptul că excepția „interesului combinat” prevăzută în secțiunea 371IE din Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 [Legea din 2010 privind impozitarea (internațională și alte dispoziții)] este justificată prin natura și structura globală a sistemului fiscal
7. Al șaptelea motiv, întemeiat pe săvârșirea unei erori evidente de apreciere în ceea ce privește scutirea de 75 % și aspectul ratei fixe
8. Al optulea motiv, întemeiat pe faptul că decizia Comisiei nu respectă principiul general de drept al Uniunii al nediscriminării sau al egalității
9. Al nouălea motiv, întemeiat pe săvârșirea de către Comisie a unei erori de drept prin aplicarea prin analogie sau prin invocarea în mod nejustificat a dispozițiilor Directivei (UE) 2016/1164 a Consiliului ⁽¹⁾, care nu era aplicabilă *ratione temporis*
10. Al zecelea motiv, întemeiat pe săvârșirea de către Comisie a unei erori de drept prin aplicarea articolului 107 alineatul (1) TFUE, întrucât a constatat în considerentul (176) al deciziei atacate că există o categorie de beneficiari (care include reclamanta) și că reclamanta a obținut un ajutor care trebuia să fie recuperat în temeiul articolului 2 alineatul (1) din decizia atacată

⁽¹⁾ Directiva (UE) 2016/1164 a Consiliului din 12 iulie 2016 de stabilire a normelor împotriva practicilor de evitare a obligațiilor fiscale care au incidență directă asupra funcționării pieței interne (JO 2016, L 193, p. 1)

Acțiune introdusă la 4 iulie 2019 — Diageo și alții/Comisia**(Cauza T-473/19)**

(2019/C 312/17)

*Limba de procedură: engleza***Părțile**

Reclamante: Diageo plc (Londra, Regatul Unit), UDV (SJ) Ltd (Londra), Diageo US Investments (Londra), Diageo UK Turkey Ltd (Londra) și Diageo Investment Holdings Ltd (Londra) (reprezentanți: J. Lesar, Solicitor, și K. Beal, QC)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamantele solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei C(2019) 2526 final a Comisiei din 2 aprilie 2019 privind ajutorul de stat SA.44896 pus în aplicare de Regatul Unit în privința CFC Group Financing Exemption [exonerarea referitoare la finanțarea grupurilor în privința societăților străine controlate];
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantele invocă nouă motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe aplicarea eronată de către Comisie a articolului 107 alineatul (1) TFUE și/sau pe săvârșirea unei erori vădite de apreciere în selectarea cadrului de referință pentru analiza regimului fiscal. Comisia ar fi trebuit să ia drept cadru de referință regimul Regatului Unit de impozitare a societăților, și nu doar regimul societăților străine controlate (SSC)
2. Al doilea motiv, întemeiat pe săvârșirea de către Comisie a unei erori de drept prin aplicarea articolului 107 alineatul (1) TFUE și/sau a unei erori vădite de apreciere prin adoptarea unei abordări eronate în analiza regimului SSC. În considerentele (124)-(126) ale deciziei atacate Comisia a tratat în mod eronat dispozițiile capitolului 9 din partea 9A din Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 [Legea din 2010 privind impozitarea (internațională și alte dispoziții)] ca o formă de derogare de la o taxă generală prevăzută în capitolul 5 din legea menționată
3. Al treilea motiv, întemeiat pe săvârșirea de către Comisie a unei erori de drept prin aplicarea articolului 107 alineatul (1) TFUE atunci când a constatat, în considerentele (127)-(151) ale deciziei atacate, că era respectat criteriul selectivității în măsura în care întreprinderi aflate în situații de fapt și de drept comparabile erau tratate diferit
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe faptul că scutirea de 75 % prevăzută în secțiunea 371ID din Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 [Legea din 2010 privind impozitarea (internațională și alte dispoziții)] este justificată prin natura și structura globală a sistemului fiscal

5. Al cincilea motiv, întemeiat pe faptul că impozitarea unei sarcini fiscale a SSC care îndeplinește condițiile de scutire prevăzute în capitolul 9 din partea 9A din Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 [Legea din 2010 privind impozitarea (internațională și alte dispoziții)] în calitate de clasă ar încălca libertatea de stabilire a reclamanților, contrar articolului 49 TFUE
6. Al șaselea motiv, întemeiat pe săvârșirea unei erori evidente de apreciere în ceea ce privește scutirea de 75 % și aspectul ratei fixe
7. Al șaptelea motiv, întemeiat pe faptul că decizia Comisiei nu respectă principiul general de drept al Uniunii al nediscriminării sau al egalității
8. Al optulea motiv, întemeiat pe săvârșirea de către Comisie a unei erori de drept prin aplicarea prin analogie sau prin invocarea în mod nejustificat a dispozițiilor Directivei (UE) 2016/1164 a Consiliului ⁽¹⁾, care nu era aplicabilă *ratione temporis*
9. Al nouălea motiv, întemeiat pe săvârșirea de către Comisie a unei erori de drept prin aplicarea articolului 107 alineatul (1) TFUE, întrucât a constatat în considerentul (176) al deciziei atacate că există o categorie de beneficiari (care include reclamanții) și că reclamanții au obținut un ajutor care trebuia să fie recuperat în temeiul articolului 2 alineatul (1) din decizia atacată

⁽¹⁾ Directiva (UE) 2016/1164 a Consiliului din 12 iulie 2016 de stabilire a normelor împotriva practicilor de evitare a obligațiilor fiscale care au incidență directă asupra funcționării pieței interne (JO 2016, L 193, p. 1)

Acțiune introdusă la 4 iulie 2019 — Halma și alții/Comisia

(Cauza T-474/19)

(2019/C 312/18)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamante: Halma plc (Amersham, Regatul Unit), Halma Overseas Funding Ltd (Amersham) și Halma International Ltd (Amersham) (reprezentanți: J. Lesar, Solicitor, și K. Beal, QC)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamantele solicită Tribunalului:

— anularea Deciziei C(2019) 2526 final a Comisiei din 2 aprilie 2019 privind ajutorul de stat SA.44896 pus în aplicare de Regatul Unit în privința CFC Group Financing Exemption [exonerarea referitoare la finanțarea grupurilor în privința societăților străine controlate];

— obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantele invocă nouă motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe aplicarea eronată de către Comisie a articolului 107 alineatul (1) TFUE și/sau pe săvârșirea unei erori vădite de apreciere în selectarea cadrului de referință pentru analiza regimului fiscal. Comisia ar fi trebuit să ia drept cadru de referință regimul Regatului Unit de impozitare a societăților, și nu doar regimul societăților străine controlate (SSC)
2. Al doilea motiv, întemeiat pe săvârșirea de către Comisie a unei erori de drept prin aplicarea articolului 107 alineatul (1) TFUE și/sau a unei erori vădite de apreciere prin adoptarea unei abordări eronate în analiza regimului SSC. În considerentele (124)-(126) ale deciziei atacate Comisia a tratat în mod eronat dispozițiile capitolului 9 din partea 9A din Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 [Legea din 2010 privind impozitarea (internațională și alte dispoziții)] ca o formă de derogare de la o taxă generală prevăzută în capitolul 5 din legea menționată
3. Al treilea motiv, întemeiat pe săvârșirea de către Comisie a unei erori de drept prin aplicarea articolului 107 alineatul (1) TFUE atunci când a constatat, în considerentele (127)-(151) ale deciziei atacate, că era respectat criteriul selectivității în măsura în care întreprinderi aflate în situații de fapt și de drept comparabile erau tratate diferit
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe faptul că scutirea de 75 % prevăzută în secțiunea 371ID din Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 [Legea din 2010 privind impozitarea (internațională și alte dispoziții)] este justificată prin natura și structura globală a sistemului fiscal
5. Al cincilea motiv, întemeiat pe faptul că impozitarea unei sarcini fiscale a SSC care îndeplinește condițiile de scutire prevăzute în capitolul 9 din partea 9A din Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 [Legea din 2010 privind impozitarea (internațională și alte dispoziții)] în calitate de clasă ar încălca libertatea de stabilire a reclamantelor, contrar articolului 49 TFUE
6. Al șaselea motiv, întemeiat pe săvârșirea unei erori evidente de apreciere în ceea ce privește scutirea de 75 % și aspectul ratei fixe
7. Al șaptelea motiv, întemeiat pe faptul că decizia Comisiei nu respectă principiul general de drept al Uniunii al nediscriminării sau al egalității
8. Al optulea motiv, întemeiat pe săvârșirea de către Comisie a unei erori de drept prin aplicarea prin analogie sau prin invocarea în mod nejustificat a dispozițiilor Directivei (UE) 2016/1164 a Consiliului ⁽¹⁾, care nu era aplicabilă *ratione temporis*
9. Al nouălea motiv, întemeiat pe săvârșirea de către Comisie a unei erori de drept prin aplicarea articolului 107 alineatul (1) TFUE, întrucât a constatat în considerentul (176) al deciziei atacate că există o categorie de beneficiari (care include reclamantele) și că reclamantele au obținut un ajutor care trebuia să fie recuperat în temeiul articolului 2 alineatul (1) din decizia atacată

⁽¹⁾ Directiva (UE) 2016/1164 a Consiliului din 12 iulie 2016 de stabilire a normelor împotriva practicilor de evitare a obligațiilor fiscale care au incidență directă asupra funcționării pieței interne (JO 2016, L 193, p. 1)

Acțiune introdusă la 4 iulie 2019 — Bunzl și alții/Comisia**(Cauza T-475/19)**

(2019/C 312/19)

*Limba de procedură: engleza***Părțile**

Reclamante: Bunzl plc (Londra, Regatul Unit), Bunzl American Holdings (No.2) Ltd (Londra), Bunzl Overseas Holdings (No.2) Ltd (Londra) (reprezentanți: J. Lesar, Solicitor, și K. Beal, QC)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamantele solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei C(2019) 2526 final a Comisiei din 2 aprilie 2019 privind ajutorul de stat SA.44896 pus în aplicare de Regatul Unit în privința CFC Group Financing Exemption [exonerarea referitoare la finanțarea grupurilor în privința societăților străine controlate];
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantele invocă unsprezece motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe aplicarea eronată de către Comisie a articolului 107 alineatul (1) TFUE și/sau pe săvârșirea unei erori vădite de apreciere în selectarea cadrului de referință pentru analiza regimului fiscal. Comisia ar fi trebuit să ia drept cadru de referință regimul Regatului Unit de impozitare a societăților, și nu doar regimul societăților străine controlate (SSC)
2. Al doilea motiv, întemeiat pe săvârșirea de către Comisie a unei erori de drept prin aplicarea articolului 107 alineatul (1) TFUE și/sau a unei erori vădite de apreciere prin adoptarea unei abordări eronate în analiza regimului SSC. În considerentele (124)-(126) ale deciziei atacate Comisia a tratat în mod eronat dispozițiile capitolului 9 din partea 9A din Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 [Legea din 2010 privind impozitarea (internațională și alte dispoziții)] ca o formă de derogare de la o taxă generală prevăzută în capitolul 5 din legea menționată
3. Al treilea motiv, întemeiat pe săvârșirea de către Comisie a unei erori de drept prin aplicarea articolului 107 alineatul (1) TFUE atunci când a constatat, în considerentele (127)-(151) ale deciziei atacate, că era respectat criteriul selectivității în măsura în care întreprinderi aflate în situații de fapt și de drept comparabile erau tratate diferit
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe faptul că scutirea „integrală” prevăzută în secțiunea 371IB din Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 [Legea din 2010 privind impozitarea (internațională și alte dispoziții)] este justificată prin natura și structura globală a sistemului fiscal

5. Al cincilea motiv, întemeiat pe faptul că scutirea de 75 % prevăzută în secțiunea 371ID din Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 [Legea din 2010 privind impozitarea (internațională și alte dispoziții)] este justificată prin natura și structura globală a sistemului fiscal
6. Al șaselea motiv, întemeiat pe faptul că excepția „interesului combinat” prevăzută în secțiunea 371IE din Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 [Legea din 2010 privind impozitarea (internațională și alte dispoziții)] este justificată prin natura și structura globală a sistemului fiscal
7. Al șaptelea motiv, întemeiat pe faptul că impozitarea unei sarcini fiscale a SSC care îndeplinește condițiile de scutire prevăzute în capitolul 9 din partea 9A din Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 [Legea din 2010 privind impozitarea (internațională și alte dispoziții)] în calitate de clasă ar încălca libertatea de stabilire a reclamantelor, contrar articolului 49 TFUE
8. Al optulea motiv, întemeiat pe săvârșirea unei erori evidente de apreciere în ceea ce privește scutirea de 75 % și aspectul ratei fixe
9. Al nouălea motiv, întemeiat pe faptul că decizia Comisiei nu respectă principiul general de drept al Uniunii al nediscriminării sau al egalității
10. Al zecelea motiv, întemeiat pe săvârșirea de către Comisie a unei erori de drept prin aplicarea prin analogie sau prin invocarea în mod nejustificat a dispozițiilor Directivei (UE) 2016/1164 a Consiliului ⁽¹⁾, care nu era aplicabilă *ratione temporis*
11. Al unsprezecelea motiv, întemeiat pe săvârșirea de către Comisie a unei erori de drept prin aplicarea articolului 107 alineatul (1) TFUE, întrucât a constatat în considerentul (176) al deciziei atacate că există o categorie de beneficiari (care include reclamantele) și că reclamantele au obținut un ajutor care trebuia să fie recuperat în temeiul articolului 2 alineatul (1) din decizia atacată

⁽¹⁾ Directiva (UE) 2016/1164 a Consiliului din 12 iulie 2016 de stabilire a normelor împotriva practicilor de evitare a obligațiilor fiscale care au incidență directă asupra funcționării pieței interne (JO 2016, L 193, p. 1)

Acțiune introdusă la 4 iulie 2019 — AstraZeneca și alții/Comisia

(Cauza T-476/19)

(2019/C 312/20)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamante: AstraZeneca plc (Cambridge, Regatul Unit), AstraZeneca Treasury Ltd (Cambridge) și AstraZeneca Intermediate Holdings Ltd (Cambridge) (reprezențanți: J. Lesar, Solicitor, și K. Beal, QC)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamantele solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei C(2019) 2526 final a Comisiei din 2 aprilie 2019 privind ajutorul de stat SA.44896 pus în aplicare de Regatul Unit în privința CFC Group Financing Exemption [exonerarea referitoare la finanțarea grupurilor în privința societăților străine controlate];

— obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantele invocă nouă motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe aplicarea eronată de către Comisie a articolului 107 alineatul (1) TFUE și/sau pe săvârșirea unei erori vădite de apreciere în selectarea cadrului de referință pentru analiza regimului fiscal. Comisia ar fi trebuit să ia drept cadru de referință regimul Regatului Unit de impozitare a societăților, și nu doar regimul societăților străine controlate (SSC)
2. Al doilea motiv, întemeiat pe săvârșirea de către Comisie a unei erori de drept prin aplicarea articolului 107 alineatul (1) TFUE și/sau a unei erori vădite de apreciere prin adoptarea unei abordări eronate în analiza regimului SSC. În considerentele (124)-(126) ale deciziei atacate Comisia a tratat în mod eronat dispozițiile capitolului 9 din partea 9A din Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 [Legea din 2010 privind impozitarea (internațională și alte dispoziții)] ca o formă de derogare de la o taxă generală prevăzută în capitolul 5 din legea menționată
3. Al treilea motiv, întemeiat pe săvârșirea de către Comisie a unei erori de drept prin aplicarea articolului 107 alineatul (1) TFUE atunci când a constatat, în considerentele (127)-(151) ale deciziei atacate, că era respectat criteriul selectivității în măsura în care întreprinderi aflate în situații de fapt și de drept comparabile erau tratate diferit
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe faptul că scutirea de 75 % prevăzută în secțiunea 371ID din Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 [Legea din 2010 privind impozitarea (internațională și alte dispoziții)] este justificată prin natura și structura globală a sistemului fiscal
5. Al cincilea motiv, întemeiat pe faptul că impozitarea unei sarcini fiscale a SSC care îndeplinește condițiile de scutire prevăzute în capitolul 9 din partea 9A din Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 [Legea din 2010 privind impozitarea (internațională și alte dispoziții)] în calitate de clasă ar încălca libertatea de stabilire a reclamantelor, contrar articolului 49 TFUE
6. Al șaselea motiv, întemeiat pe săvârșirea unei erori evidente de apreciere în ceea ce privește scutirea de 75 % și aspectul ratei fixe
7. Al șaptelea motiv, întemeiat pe faptul că decizia Comisiei nu respectă principiul general de drept al Uniunii al nediscriminării sau al egalității
8. Al optulea motiv, întemeiat pe săvârșirea de către Comisie a unei erori de drept prin aplicarea prin analogie sau prin invocarea în mod nejustificat a dispozițiilor Directivei (UE) 2016/1164 a Consiliului ⁽¹⁾, care nu era aplicabilă *ratione temporis*
9. Al nouălea motiv, întemeiat pe săvârșirea de către Comisie a unei erori de drept prin aplicarea articolului 107 alineatul (1) TFUE, întrucât a constatat în considerentul (176) al deciziei atacate că există o categorie de beneficiari (care include reclamantele) și că reclamantele au obținut un ajutor care trebuia să fie recuperat în temeiul articolului 2 alineatul (1) din decizia atacată

⁽¹⁾ Directiva (UE) 2016/1164 a Consiliului din 12 iulie 2016 de stabilire a normelor împotriva practicilor de evitare a obligațiilor fiscale care au incidență directă asupra funcționării pieței interne (JO 2016, L 193, p. 1)

Acțiune introdusă la 4 iulie 2019 — BT Group și Communications Global Network Services/Comisia**(Cauza T-482/19)**

(2019/C 312/21)

*Limba de procedură: engleza***Părțile**

Reclamante: BT Group plc (Londra, Regatul Unit) și Communications Global Network Services Ltd (Londra) (reprezentanți: J. Lesar, Solicitor, și K. Beal, QC)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamantele solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei C(2019) 2526 final a Comisiei din 2 aprilie 2019 privind ajutorul de stat SA.44896 pus în aplicare de Regatul Unit în privința CFC Group Financing Exemption [exonerarea referitoare la finanțarea grupurilor în privința societăților străine controlate];
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantele invocă nouă motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe aplicarea eronată de către Comisie a articolului 107 alineatul (1) TFUE și/sau pe săvârșirea unei erori vădite de apreciere în selectarea cadrului de referință pentru analiza regimului fiscal. Comisia ar fi trebuit să ia drept cadru de referință regimul Regatului Unit de impozitare a societăților, și nu doar regimul societăților străine controlate (SSC)
2. Al doilea motiv, întemeiat pe săvârșirea de către Comisie a unei erori de drept prin aplicarea articolului 107 alineatul (1) TFUE și/sau a unei erori vădite de apreciere prin adoptarea unei abordări eronate în analiza regimului SSC. În considerentele (124)-(126) ale deciziei atacate Comisia a tratat în mod eronat dispozițiile capitolului 9 din secțiunea 9A din Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 [Legea din 2010 privind impozitarea (internațională și alte dispoziții)] ca o formă de derogare de la o taxă generală prevăzută în capitolul 5 din legea menționată
3. Al treilea motiv, întemeiat pe săvârșirea de către Comisie a unei erori de drept prin aplicarea articolului 107 alineatul (1) TFUE atunci când a constatat, în considerentele (127)-(151) ale deciziei atacate, că era respectat criteriul selectivității în măsura în care întreprinderi aflate în situații de fapt și de drept comparabile erau tratate diferit
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe faptul că scutirea de 75 % prevăzută în secțiunea 371ID din Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 [Legea din 2010 privind impozitarea (internațională și alte dispoziții)] este justificată prin natura și structura globală a sistemului fiscal

5. Al cincilea motiv, întemeiat pe faptul că impozitarea unei sarcini fiscale a SSC care îndeplinește condițiile de scutire prevăzute în capitolul 9 din partea 9A din Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 [Legea din 2010 privind impozitarea (internațională și alte dispoziții)] în calitate de clasă ar încălca libertatea de stabilire a reclamantelor, contrar articolului 49 TFUE
6. Al șaselea motiv, întemeiat pe întemeiat pe săvârșirea unei erori evidente de apreciere în ceea ce privește scutirea de 75 % și aspectul ratei fixe
7. Al șaptelea motiv, întemeiat pe faptul că decizia Comisiei nu respectă principiul general de drept al Uniunii al nediscriminării sau al egalității
8. Al optulea motiv, întemeiat pe săvârșirea de către Comisie a unei erori de drept prin aplicarea prin analogie sau prin invocarea în mod nejustificat a dispozițiilor Directivei (UE) 2016/1164 a Consiliului ⁽¹⁾, care nu era aplicabilă *ratione temporis*
9. Al nouălea motiv, întemeiat pe săvârșirea de către Comisie a unei erori de drept prin aplicarea articolului 107 alineatul (1) TFUE, întrucât a constatat în considerentul (176) al deciziei atacate că există o categorie de beneficiari (care include reclamantele) și că reclamantele au obținut un ajutor care trebuia să fie recuperat în temeiul articolului 2 alineatul (1) din decizia atacată

⁽¹⁾ Directiva (UE) 2016/1164 a Consiliului din 12 iulie 2016 de stabilire a normelor împotriva practicilor de evitare a obligațiilor fiscale care au incidență directă asupra funcționării pieței interne (JO 2016, L 193, p. 1)

Acțiune introdusă la 4 iulie 2019 — Meggitt și Cavehurst/Comisia

(Cauza T-483/19)

(2019/C 312/22)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamante: Meggitt plc (Christchurch, Regatul Unit) și Cavehurst Ltd (Christchurch) (reprezentanți: J. Lesar, Solicitor, și K. Beal, QC)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamantele solicită Tribunalului:

— anularea Deciziei C(2019) 2526 final a Comisiei din 2 aprilie 2019 privind ajutorul de stat SA.44896 pus în aplicare de Regatul Unit în privința CFC Group Financing Exemption [exonerarea referitoare la finanțarea grupurilor în privința societăților străine controlate];

— obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantele invocă zece motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe aplicarea eronată de către Comisie a articolului 107 alineatul (1) TFUE și/sau pe săvârșirea unei erori vădite de apreciere în selectarea cadrului de referință pentru analiza regimului fiscal. Comisia ar fi trebuit să ia drept cadru de referință regimul Regatului Unit de impozitare a societăților, și nu doar regimul societăților străine controlate (SSC)
2. Al doilea motiv, întemeiat pe săvârșirea de către Comisie a unei erori de drept prin aplicarea articolului 107 alineatul (1) TFUE și/sau a unei erori vădite de apreciere prin adoptarea unei abordări eronate în analiza regimului SSC. În considerentele (124)-(126) ale deciziei atacate Comisia a tratat în mod eronat dispozițiile capitolului 9 din partea 9A din Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 [Legea din 2010 privind impozitarea (internațională și alte dispoziții)] ca o formă de derogare de la o taxă generală prevăzută în capitolul 5 din legea menționată
3. Al treilea motiv, întemeiat pe săvârșirea de către Comisie a unei erori de drept prin aplicarea articolului 107 alineatul (1) TFUE atunci când a constatat, în considerentele (127)-(151) ale deciziei atacate, că era respectat criteriul selectivității în măsura în care întreprinderi aflate în situații de fapt și de drept comparabile erau tratate diferit
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe faptul că scutirea „integrală” prevăzută în secțiunea 371IB din Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 [Legea din 2010 privind impozitarea (internațională și alte dispoziții)] este justificată prin natura și structura globală a sistemului fiscal
5. Al cincilea motiv, întemeiat pe faptul că scutirea de 75 % prevăzută în secțiunea 371ID din Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 [Legea din 2010 privind impozitarea (internațională și alte dispoziții)] este justificată prin natura și structura globală a sistemului fiscal
6. Al șaselea motiv, întemeiat pe faptul că impozitarea unei sarcini fiscale a SSC care îndeplinește condițiile de scutire prevăzute în capitolul 9 din partea 9A din Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 [Legea din 2010 privind impozitarea (internațională și alte dispoziții)] în calitate de clasă ar încălca libertatea de stabilire a reclamantelor, contrar articolului 49 TFUE
7. Al șaptelea motiv, întemeiat pe săvârșirea unei erori evidente de apreciere în ceea ce privește scutirea de 75 % și aspectul ratei fixe
8. Al optulea motiv, întemeiat pe faptul că decizia Comisiei nu respectă principiul general de drept al Uniunii al nediscriminării sau al egalității
9. Al nouălea motiv, întemeiat pe săvârșirea de către Comisie a unei erori de drept prin aplicarea prin analogie sau prin invocarea în mod nejustificat a dispozițiilor Directivei (UE) 2016/1164 a Consiliului ⁽¹⁾, care nu era aplicabilă *ratione temporis*
10. Al zecelea motiv, întemeiat pe săvârșirea de către Comisie a unei erori de drept prin aplicarea articolului 107 alineatul (1) TFUE, întrucât a constatat în considerentul (176) al deciziei atacate că există o categorie de beneficiari (care include reclamantele) și că reclamantele au obținut un ajutor care trebuia să fie recuperat în temeiul articolului 2 alineatul (1) din decizia atacată

⁽¹⁾ Directiva (UE) 2016/1164 a Consiliului din 12 iulie 2016 de stabilire a normelor împotriva practicilor de evitare a obligațiilor fiscale care au incidență directă asupra funcționării pieței interne (JO 2016, L 193, p. 1)

Acțiune introdusă la 4 iulie 2019 — Pearson Loan Finance și alții/Comisia**(Cauza T-484/19)**

(2019/C 312/23)

*Limba de procedură: engleza***Părțile**

Reclamante: Pearson Loan Finance Unlimited (Londra, Regatul Unit), Pearson Overseas Holdings Ltd (Londra) și Pearson International Finance Ltd (Londra) (reprezentanți: A. von Bonin și O. Brouwer, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamantele solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei C(2019) 2526 final a Comisiei din 2 aprilie 2019 privind ajutorul de stat SA.44896 pus în aplicare de Regatul Unit în privința CFC Group Financing Exemption;
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantele invocă patru motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe erori de drept, pe erori vădite de apreciere și pe lipsa unei motivări corespunzătoare în ceea ce privește identificarea, în decizia atacată, a sistemului de referință
2. Al doilea motiv, întemeiat pe erori de drept, pe erori vădite de apreciere și pe lipsa unei motivări corespunzătoare în ceea ce privește calificarea eronată, în decizia atacată, a scutirii privind finanțarea grupurilor drept derogare de la funcționarea normală a sistemului de referință
3. Al treilea motiv, întemeiat pe erori de drept și pe erori vădite de apreciere în ceea ce privește constatarea, în decizia atacată, a faptului că scutirea privind finanțarea grupurilor creează o discriminare între operatorii economici
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe erori de drept și pe erori vădite de apreciere în decizia atacată, în privința concluziei că scutirea privind finanțarea grupurilor nu este justificată de natura sau de structura globală a sistemului de referință

Acțiune introdusă la 4 iulie 2019 — Babcock International Group și alții/Comisia**(Cauza T-485/19)**

(2019/C 312/24)

*Limba de procedură: engleza***Părțile**

Reclamante: Babcock International Group plc (Londra, Regatul Unit), Babcock Aviation Services (Holdings) Ltd (Londra) și Babcock Mission Critical Services Leasing Ltd (Londra) (reprezentanți: J. Lesar, Solicitor, și K. Beal, QC)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamantele solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei C(2019) 2526 final a Comisiei din 2 aprilie 2019 privind ajutorul de stat SA.44896 pus în aplicare de Regatul Unit în privința CFC Group Financing Exemption [exonerarea referitoare la finanțarea grupurilor în privința societăților străine controlate];
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantele invocă opt motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe aplicarea eronată de către Comisie a articolului 107 alineatul (1) TFUE și/sau pe săvârșirea unei erori vădite de apreciere în selectarea cadrului de referință pentru analiza regimului fiscal. Comisia ar fi trebuit să ia drept cadru de referință regimul Regatului Unit de impozitare a societăților, și nu doar regimul societăților străine controlate (SSC)
2. Al doilea motiv, întemeiat pe săvârșirea de către Comisie a unei erori de drept prin aplicarea articolului 107 alineatul (1) TFUE și/sau a unei erori vădite de apreciere prin adoptarea unei abordări eronate în analiza regimului SSC. În considerentele (124)-(126) ale deciziei atacate Comisia a tratat în mod eronat dispozițiile capitolului 9 din partea 9A din Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 [Legea din 2010 privind impozitarea (internațională și alte dispoziții)] ca o formă de derogare de la o taxă generală prevăzută în capitolul 5 din legea menționată
3. Al treilea motiv, întemeiat pe săvârșirea de către Comisie a unei erori de drept prin aplicarea articolului 107 alineatul (1) TFUE atunci când a constatat, în considerentele (127)-(151) ale deciziei atacate, că era respectat criteriul selectivității în măsura în care întreprinderi aflate în situații de fapt și de drept comparabile erau tratate diferit
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe faptul că scutirea de 75 % prevăzută în secțiunea 371ID din Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 [Legea din 2010 privind impozitarea (internațională și alte dispoziții)] este justificată prin natura și structura globală a sistemului fiscal

5. Al cincilea motiv, întemeiat pe faptul că impozitarea unei sarcini fiscale a SSC care îndeplinește condițiile de scutire prevăzute în capitolul 9 din partea 9A din Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 [Legea din 2010 privind impozitarea (internațională și alte dispoziții)] în calitate de clasă ar încălca libertatea de stabilire a reclamantelor, contrar articolului 49 TFUE
6. Al șaselea motiv, întemeiat pe săvârșirea unei erori evidente de apreciere în ceea ce privește scutirea de 75 % și aspectul ratei fixe
7. Al șaptelea motiv, întemeiat pe faptul că decizia Comisiei nu respectă principiul general de drept al Uniunii al nediscriminării sau al egalității
8. Al optulea motiv, întemeiat pe săvârșirea de către Comisie a unei erori de drept prin aplicarea prin analogie sau prin invocarea în mod nejustificat a dispozițiilor Directivei (UE) 2016/1164 a Consiliului ⁽¹⁾, care nu era aplicabilă *ratione temporis*

⁽¹⁾ Directiva (UE) 2016/1164 a Consiliului din 12 iulie 2016 de stabilire a normelor împotriva practicilor de evitare a obligațiilor fiscale care au incidență directă asupra funcționării pieței interne (JO 2016, L 193, p. 1)

A acțiune introdusă la 5 iulie 2019 — Spectris și Spectris Group/Comisia

(Cauza T-486/19)

(2019/C 312/25)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamante: Spectris plc (Egham, Regatul Unit) și Spectris Group Holdings Ltd (Egham) (reprezentanți: C. McDonnell, Barrister, B. Goren și K. Desai, Solicitors, și M. Peristeraki, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamantele solicită Tribunalului:

- declararea inexistenței vreunui ajutor de stat ilegal și (i) anularea articolului 1 din Decizia C(2019) 2526 final a Comisiei din 2 aprilie 2019 privind ajutorul de stat SA.44896 pus în aplicare de Regatul Unit în privința CFC Group Financing Exemption [exonarea referitoare la finanțarea grupurilor în privința societăților străine controlate], în măsura în care acesta constată că există un ajutor de stat ilicit și (ii) neaplicarea cerinței ca Regatul Unit să recupereze de la reclamante ajutorul de stat pretins ilegal primit în acest context (articolele 2 și 3 din decizia atacată);
- în subsidiar, anularea articolelor 2 și 3 din decizia atacată, în măsura în care acestea impun Regatului Unit să recupereze de la reclamante pretinsul ajutor de stat;

— obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantele invocă șapte motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe faptul că decizia atacată este viciată de erori vădite de apreciere a faptelor și normelor relevante
 - În special, se invocă faptul că Comisia nu înțelege modul în care funcționează normele privind societățile străine controlate (SSC) în discuție în ceea ce privește tratamentul profitului financiar necomercial. În plus, decizia atacată a interpretat în mod eronat exonerarea referitoare la finanțarea grupurilor (EFG) drept o scutire fiscală.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe faptul că Comisia a constatat în mod eronat că normele privind SSC constituie o măsură de ajutor în sensul articolului 107 alineatul (1) TFUE și, prin urmare, că normele au conferit un avantaj selectiv anumitor operatori
 - Mai precis, se susține că Comisia a stabilit în mod greșit sistemul de referință pentru evaluarea efectelor normelor privind SSC și a identificat în mod eronat două situații diferite ca fiind comparabile cu situația în care se aplică EFG. Ca urmare a uneia sau a ambelor erori, Comisia a afirmat în mod eronat că aceste norme au conferit un avantaj selectiv anumitor operatori de piață. În plus, Comisia a calificat în mod eronat normele privind SSC drept un set de norme distinct de sistemul global al Regatului Unit de impozitare a societăților, ignorând în același timp alte caracteristici ale sistemului Regatului Unit de impozitare a societăților destinat să funcționeze împreună cu normele privind SSC. Prin urmare, analiza Comisiei cu privire la comparabilitate și selectivitate este viciată de erori vădite de apreciere ale factorilor relevanți și de erori de drept.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe faptul că, chiar presupunând că măsurile în discuție privind SSC constituiau un ajutor în sensul articolului 107 alineatul (1) TFUE, decizia atacată a concluzionat în mod eronat că nu exista nicio justificare care se putea aplica pentru a susține compatibilitatea măsurilor în discuție cu normele Uniunii Europene în materia ajutoarelor de stat. În plus, decizia atacată este irațională și incoerentă, prin faptul că Comisia a acceptat în mod corect că respectivul capitol 9 din partea 9A din Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 [Legea din 2010 privind impozitarea (internațională și alte dispoziții)] este justificat în cazurile în care singurul motiv pentru aplicarea unui impozit SSC este testul „capitalului conectat cu Regatul Unit”, pe baza faptului că respectivul test poate fi excesiv de dificil de aplicat în practică dar, în același timp și fără să prezinte o motivare corespunzătoare, Comisia susține că respectivul capitol 9 nu este niciodată justificat în cazurile în care testul privind funcțiile de conducere relevante (SPF) implică aplicarea unui impozit SSC. În fapt, testul SPF este excesiv de dificil de aplicat în practică, astfel încât Comisia ar fi trebuit să constate de asemenea că respectivul capitol 9 este justificat în contextul testului menționat și, prin urmare, să concluzioneze că nu există un ajutor de stat.
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe faptul că, dacă decizia atacată este confirmată, punerea în aplicare a acesteia prin recuperarea pretinsului ajutor de stat de la reclamante ar încălca principiile fundamentale ale dreptului Uniunii, inclusiv libertatea de stabilire și libertatea de a presta servicii, având în vedere faptul că, în cazul reclamantelor, SSC în discuție sunt situate în alte state membre.
5. Al cincilea motiv, întemeiat pe faptul că ordinul de recuperare care rezultă din decizia atacată este nefondat și contrar principiilor fundamentale ale dreptului Uniunii
6. Al șaselea motiv, întemeiat pe faptul că Comisia nu a furnizat o motivare corespunzătoare pentru elementele cruciale ale deciziei contestate, precum concluzia potrivit căreia impozitarea SSC în temeiul capitolului 5 partea 9A din Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 [Legea din 2010 privind impozitarea (internațională și alte dispoziții)] putea fi aplicată prin folosirea fără dificultate sau fără o sarcină disproporționată a testului SPF.
7. Al șaptelea motiv, întemeiat pe faptul că decizia atacată încălcă de asemenea principiul bunei administrări, care impune ca Comisia să permită transparența și predictibilitatea în procedurile sale administrative și să își adopte deciziile într-un interval de timp adecvat. Nu este rezonabil să treacă mai mult de patru ani pentru ca Comisia să emită o decizie de deschidere a investigației în prezenta cauză și să adopte o decizie după mai mult de șase ani de la data intrării în vigoare a măsurii contestate.

Ațiune introdusă la 5 iulie 2019 — Weston Investment și alții/Comisia**(Cauza T-490/19)**

(2019/C 312/26)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamante: Weston Investment Co. Ltd (Londra, Regatul Unit), Precis (1814) Ltd (Londra), British American Tobacco Holdings Belgium NV (Bruxelles, Belgia), British American Tobacco International Holdings (UK) Ltd (Londra) și British American Tobacco (GLP) Ltd (Londra) (reprezentant: M. Anderson, Solicitor)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamantele solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei C(2019) 2526 final a Comisiei din 2 aprilie 2019 privind ajutorul de stat SA.44896 pus în aplicare de Regatul Unit în privința CFC Group Financing Exemption [exonerarea referitoare la finanțarea grupurilor în privința societăților străine controlate (SSC)], în măsura în care privește reclamantele;
- în cazul în care decizia nu este anulată în totalitate, să dispună ca, atunci când se stabilește valoarea ajutorului care trebuie recuperat, pierderile, reducerile sau scutirile disponibile pentru un solicitant la data la care acesta a solicitat exonerarea referitoare la finanțarea grupurilor (EFG) sau care ar fi fost disponibile pentru un solicitant în cazul în care acesta nu ar fi solicitat EFG să fie luate în considerare chiar dacă accesul la aceste pierderi, reduceri sau scutiri este în prezent prescris în temeiul dreptului Regatului Unit;
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantele invocă opt motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe faptul că reclamanta nu a stabilit că exonerarea referitoare la finanțarea grupurilor (EFG) constituie un avantaj. Reclamantele susțin că pârâta nu a demonstrat că există un avantaj în fiecare caz în care s-a solicitat EFG. În plus, fiecare reclamantă susține că a ales să solicite EFG fără a ține cont de faptul că impozitarea sa ar fi putut fi mai puțin oneroasă dacă ar fi făcut o analiză în temeiul testului privind funcțiile de conducere relevante prevăzut în secțiunea 371EB („testul SPF”) din capitolul 5 din partea 9A din Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 [Legea din 2010 privind impozitarea (internațională și alte dispoziții)].
2. Al doilea motiv, întemeiat pe faptul că nu a existat nicio intervenție a statului sau prin intermediul resurselor de stat. Reclamantele susțin că pârâta nu a demonstrat că solicitarea EFG a condus cu siguranță la o reducere a obligațiilor fiscale ale societăților din Regatul Unit.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe faptul că EFG nu favorizează anumite întreprinderi sau producția anumitor bunuri. Reclamantele susțin că pârâta a săvârșit o eroare: (i) prin definirea sistemului de referință într-un mod prea restrâns, precum normele din partea 9A din legislația menționată mai sus, în loc să aleagă sistemul mai extins al Regatului Unit de impozitare a întreprinderilor; (ii) prin neînțelegerea faptului că respectivul capitol 9 din partea 9A menționată nu este o derogare de la capitolul 5 din

legislația menționată mai sus și (iii) prin nrecunoașterea faptului că, chiar dacă respectivul capitol 9 ar fi o derogare de la capitolul 5 menționat, el este justificat prin natura sau prin structura generală a părții 9A din legislația în discuție.

4. Al patrulea motiv, întemeiat pe faptul că EFG nu afectează schimburile comerciale dintre statele membre. Reclamantele susțin că pârâta a săvârșit o eroare concluzionând că EFG poate influența alegerile făcute de grupurile multinaționale referitoare la localizarea funcțiilor financiare ale grupurilor respective și a sediului lor social în cadrul Uniunii Europene.
5. Al cincilea motiv, întemeiat pe faptul că EFG nu denaturează sau nu amenință să denatureze concurența. Reclamantele susțin că pârâta nu a demonstrat că solicitarea EFG a condus cu siguranță la o reducere a obligațiilor fiscale ale societăților din Regatul Unit.
6. Al șaselea motiv, întemeiat pe faptul că recuperarea pretinsului ajutor ar fi contrară principiilor generale de drept al Uniunii. Reclamantele susțin că testul SPF nu respectă cerința securității juridice, că Regatul Unit avea o marjă de apreciere pentru a soluționa respectiva lipsă a securității juridice și că pârâta și-a încălcat obligația de a efectua o analiză completă a tuturor factorilor relevanți. Dispunând recuperarea ajutorului, pârâta a acționat cu încălcarea articolului 16 alineatul (1) din Regulamentul UE 2015/1589 al Consiliului (¹), care interzice recuperarea ajutorului în cazul în care aceasta ar contraveni unui principiu general de drept al Uniunii.
7. Al șaptelea motiv, întemeiat pe faptul că avantajul selectiv ar fi eliminat și că nu ar fi necesară nicio recuperare în cazul în care Regatul Unit ar extinde retroactiv EFG la împrumuturi în amonte și la împrumuturi de la terți. Reclamantele susțin că pârâta nu a recunoscut că o astfel de acțiune ar elimina orice avantaj selectiv (presupunându-se, pentru moment, că există unul) și că, într-un astfel de caz, nu ar exista niciun ajutor de stat ilicit care trebuie recuperat în temeiul dreptului Uniunii.
8. Al optulea motiv, întemeiat pe faptul că, atunci când se stabilește valoarea ajutorului care trebuie recuperat, pierderile, reducerile sau scutirile disponibile pentru un solicitant la data la care acesta a solicitat EFG sau care ar fi fost disponibile pentru un solicitant în cazul în care acesta nu ar fi solicitat EFG ar trebui să fie luate în considerare, chiar dacă accesul la aceste pierderi, reduceri sau scutiri este în prezent prescris în temeiul dreptului Regatului Unit. Reclamantele susțin că aceasta este interpretarea corectă a considerentului (203) din decizia atacată dar că, întrucât nu acesta este cazul, decizia atacată este eronată, deoarece nu ține cont de aceste pierderi, reduceri sau scutiri și ar conduce la o supraestimare a valorii ajutorului, care ar introduce o denaturare pe piața internă.

(¹) Regulamentul (UE) 2015/1589 al al Consiliului din 13 iulie 2015 de stabilire a normelor de aplicare a articolului 108 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (JO 2015 L 248, p. 9).

Acțiune introdusă la 5 iulie 2019 — Vodafone Group și alții/Comisia

(Cauza T-491/19)

(2019/C 312/27)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamante: Vodafone Group plc (Newbury, Regatul Unit), Vodafone Consolidated Holdings Ltd (Newbury), Vodafone Finance UK Ltd (Newbury) și Vodafone Jersey Dollar Holdings Ltd (St Helier, Jersey) (reprezentanți: J. Gardiner, QC, I. Taylor, M. Lane și J. Holland, Solicitors)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamantele solicită Tribunalului:

- anularea în tot sau în parte a Deciziei C(2019) 2526 final a Comisiei din 2 aprilie 2019 privind ajutorul de stat SA.44896 pus în aplicare de Regatul Unit în privința CFC Group Financing Exemption [exonerarea referitoare la finanțarea grupurilor în privința societăților străine controlate];
- în orice caz, obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată efectuate de reclamante în legătură cu această procedură.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantele invocă șase motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe faptul că Comisia nu și-a îndeplinit corespunzător obligația de motivare și a săvârșit o eroare de drept atunci când a constatat că normele privind societățile străine controlate (SSC) constituie sistemul de referință relevant
2. Al doilea motiv, întemeiat pe faptul că Comisia a săvârșit o eroare de fapt și de drept și nu și-a îndeplinit corespunzător obligația de motivare atunci când a constatat că exonerarea referitoare la finanțarea grupurilor (EFG) constituie o derogare
3. Al treilea motiv, întemeiat pe faptul că Comisia a săvârșit o eroare vădită de apreciere și nu și-a îndeplinit corespunzător obligația de motivare atunci când a constatat că EFG, în măsura în care se referă la funcțiile de conducere relevante în Regatul Unit, nu este justificată și, prin urmare, este selectivă
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe faptul că Comisia a săvârșit o eroare de drept și de fapt și nu și-a îndeplinit obligația de motivare atunci când a constatat că EFG constituie un avantaj, în sensul articolului 107 alineatul (1) TFUE
5. Al cincilea motiv, întemeiat pe faptul că Comisia a săvârșit o eroare de drept atunci când a constatat că anumite persoane care aveau dreptul la EFG au primit un avantaj, în raport cu situația neaplicării EFG
6. Al șaselea motiv, întemeiat pe faptul că Comisia nu și-a îndeplinit corespunzător obligația de motivare și a săvârșit o eroare evidentă de apreciere atunci când a constatat că un „impozit privind SSC” aplicat întreprinderilor stabilite efectiv în Uniunea Europeană este conform cu principiul libertății de stabilire din dreptul Uniunii

Acțiune introdusă la 5 iulie 2019 — GlaxoSmithKline Finance și Setfirst/Comisia

(Cauza T-492/19)

(2019/C 312/28)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamante: GlaxoSmithKline Finance plc (Brentford, Regatul Unit) și Setfirst Ltd (Brentford) (reprezentanți: K. Bacon, QC, și A. Lyle-Smythe, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamantele solicită Tribunalului:

- anularea în totalitate a Deciziei C(2019) 2526 final a Comisiei din 2 aprilie 2019 privind ajutorul de stat SA.44896 pus în aplicare de Regatul Unit în privința CFC Group Financing Exemption [exonerarea referitoare la finanțarea grupurilor în privința societăților străine controlate (SSC)];
- în subsidiar, anularea deciziei atacate în măsura în care aceasta privește sau ar putea privi societăți străine controlate efectiv stabilite și care desfășoară activități economice reale în alt stat membru;
- în subsidiar, anularea deciziei atacate în măsura în care aceasta nu furnizează suficiente informații destinatarului pentru a calcula fără dificultăți excesive valoarea exactă a ajutorului care trebuie recuperat;
- în subsidiar, Tribunalul să dispună anularea parțială a deciziei, după cum consideră corespunzător și
- în orice caz, obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată efectuate de reclamante în legătură cu această procedură.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantele invocă patru motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe faptul că Comisia a săvârșit o eroare de drept și nu și-a îndeplinit corespunzător obligația de motivare atunci când a constatat că exonerarea referitoare la finanțarea grupurilor (EFG) constituie un avantaj întrucât, pentru societățile străine controlate care sunt stabilite efectiv în alt stat membru efectul hotărârii Cadbury Schweppes ⁽¹⁾ este că societățile-mamă ale acestora nu ar trebui să fie supuse niciunui impozit privind SSC (nici chiar unui impozit redus aplicat ca urmare a unei exonerări parțiale referitoare la finanțarea grupurilor)
2. Al doilea motiv, întemeiat pe faptul că Comisia a săvârșit o eroare de drept, a săvârșit o eroare vădită de apreciere și nu și-a îndeplinit corespunzător obligația de motivare atunci când a constatat că EFG nu este justificată de obiectivul de a asigura respectarea libertății de stabilire
3. Al treilea motiv, întemeiat pe faptul că Comisia a săvârșit o eroare de drept și o eroare vădită de apreciere atunci când a concluzionat că EFG nu este o derogare justificată de necesitatea de a evita o repartizare a profitului complexă și disproporționat de împovărătoare pentru funcțiile de conducere relevante în temeiul abordării OCDE privind repartizarea profitului între sediile permanente
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe faptul că Comisia a săvârșit o eroare de drept întrucât nu a furnizat informații corespunzătoare referitoare la parametrii recuperării

⁽¹⁾ Hotărârea din 12 septembrie 2006, Cadbury Schweppes și Cadbury Schweppes Overseas/Commissioners of Inland Revenue (C-196/04, EU:C:2006:544).

Acțiune introdusă la 5 iulie 2019 — International Personal Finance Investments/Comisia**(Cauza T-493/19)**

(2019/C 312/29)

*Limba de procedură: engleza***Părțile**

Reclamantă: International Personal Finance Investments Ltd (Leeds, Regatul Unit) (reprezentant: M. Anderson, Solicitor)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea în tot a Deciziei C(2019) 2526 final a Comisiei din 2 aprilie 2019 privind ajutorul de stat SA.44896 pus în aplicare de Regatul Unit în privința CFC Group Financing Exemption [exonerarea referitoare la finanțarea grupurilor în privința societăților străine controlate], în măsura în care o privește pe reclamantă;
- în cazul în care decizia atacată nu este anulată în tot, (a) anularea acesteia în măsura în care se aplică excepției interesului combinat prevăzută în capitolul 9 partea 9A din Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 [Legea din 2010 privind impozitarea (internațională și alte dispoziții)] și (b) dispunerea faptului că, pentru stabilirea valorii ajutorului care trebuie recuperat, pierderile, reducerile sau scutirile disponibile pentru reclamantă la data la care acesta a solicitat exonerarea referitoare la finanțarea grupurilor (EFG) sau care ar fi fost disponibile pentru reclamantă în cazul în care aceasta nu ar fi solicitat EFG să fie luate în considerare, chiar dacă accesul la aceste pierderi, reduceri sau scutiri este în prezent prescris în temeiul dreptului Regatului Unit;
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă nouă motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe faptul că pârâta nu a demonstrat că EFG constituie un avantaj în fiecare caz în care EFG a fost solicitată. În plus, reclamanta susține că a ales să solicite EFG inițial preconizând o scutire de 75 %, fără a ține cont de faptul că impozitarea sa ar fi putut fi mai puțin oneroasă dacă ar fi făcut o analiză în temeiul testului privind funcțiile de conducere relevante („testul SPF”) prevăzut în secțiunea 371EB din capitolul 5 din partea 9A din Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 [Legea din 2010 privind impozitarea (internațională și alte dispoziții)].
2. Al doilea motiv, întemeiat pe faptul că nu a existat nicio intervenție a statului sau prin intermediul resurselor de stat. Reclamanta susține că pârâta nu a demonstrat că solicitarea EFG a condus cu siguranță la o reducere a obligațiilor fiscale ale societăților din Regatul Unit.

3. Al treilea motiv, întemeiat pe faptul că EFG nu favorizează anumite întreprinderi sau producția anumitor bunuri. Reclamanta susține că pârâta a săvârșit o eroare: (i) prin definirea sistemului de referință într-un mod prea restrâns, precum normele din așa-numita parte 9A din legislația menționată mai sus, în loc să aleagă sistemul mai extins al Regatului Unit de impozitare a întreprinderilor; (ii) prin neînțelegerea faptului că respectivul capitol 9 din partea 9A din Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 [Legea din 2010 privind impozitarea (internațională și alte dispoziții)] nu este o derogare de la capitolul 5 din legislația menționată mai sus și (iii) prin nerecunoașterea faptului că, chiar dacă respectivul capitol 9 ar fi o derogare de la capitolul 5 menționat, el este justificat prin natura sau prin structura generală a părții 9A din legislația în discuție.
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe faptul că EFG nu afectează schimburile comerciale dintre statele membre. Reclamanta susține că pârâta a săvârșit o eroare concluzionând că EFG poate influența alegerile făcute de grupurile multinaționale referitoare la localizarea funcțiilor financiare ale grupurilor respective și a sediului lor social în cadrul Uniunii Europene, în special având în vedere lipsa unor condiții echitabile și lipsa normelor privind SSC în 15 alte state membre înainte de 2016.
5. Al cincilea motiv, întemeiat pe faptul că EFG nu denaturează sau nu amenință să denatureze concurența. Reclamanta susține că pârâta nu a demonstrat că solicitarea EFG a condus cu siguranță la o reducere a obligațiilor fiscale ale societăților din Regatul Unit și că EFG nu denaturează concurența, ținând cont de argumentele ilustrate în temeiul celui de al patrulea motiv.
6. Al șaselea motiv, întemeiat pe faptul că recuperarea pretinsului ajutor ar fi contrară principiilor generale de drept al Uniunii. Reclamanta susține că testul SPF nu respectă cerința securității juridice, că Regatul Unit avea o marjă de apreciere pentru a soluționa respectiva lipsă a securității juridice și că pârâta și-a încălcat obligația de a efectua o analiză completă a tuturor factorilor relevanți. Dispunând recuperarea ajutorului, pârâta a acționat cu încălcarea articolului 16 alineatul (1) din Regulamentul UE 2015/1589 al Consiliului ⁽¹⁾, care interzice recuperarea ajutorului în cazul în care aceasta ar contraveni unui principiu general de drept al Uniunii.
7. Al șaptelea motiv, întemeiat pe faptul că avantajul selectiv ar fi eliminat și că nu ar fi necesară nicio recuperare în cazul în care Regatul Unit ar extinde retroactiv EFG la împrumuturi în amonte și la împrumuturi de la terți. Reclamanta susține că pârâta nu a recunoscut că o astfel de acțiune ar elimina orice avantaj selectiv (presupunându-se, pentru moment, că există unul) și că, într-un astfel de caz, nu ar exista niciun ajutor de stat ilicit care trebuie recuperat în temeiul dreptului Uniunii.
8. Al optulea motiv, întemeiat pe faptul că, atunci când se stabilește valoarea ajutorului care trebuie recuperat, pierderile, reducerile sau scutirile disponibile pentru reclamantă la data la care acesta a solicitat EFG sau care ar fi fost disponibile pentru reclamantă în cazul în care aceasta nu ar fi solicitat EFG ar trebui să fie luate în considerare, chiar dacă accesul la aceste pierderi, reduceri sau scutiri este în prezent prescris în temeiul dreptului Regatului Unit. Reclamanta susține că aceasta este interpretarea corectă a considerentului (203) din decizia atacată dar că, întrucât nu acesta este cazul, decizia atacată este eronată, deoarece nu ține cont de aceste pierderi, reduceri sau scutiri și ar conduce la o supraestimare a valorii ajutorului, care ar introduce o denaturare pe piața internă.
9. Al nouălea motiv, întemeiat pe faptul că pârâta nu și-a fundamentat motivarea în privința excepției interesului combinat (EIC) și nu a realizat o analiză completă a tuturor factorilor relevanți. Reclamanta susține că pârâta nu a făcut distincție între trei scutiri diferite în temeiul capitolului 9 menționat, care funcționează independent și nu a înțeles că EIC nu este un indicator pentru testul SPF și că existența EIC (care este indisolubil legată de normele de restrângere a deductibilității cheltuielilor cu dobânzile) în capitolul 9 menționat demonstrează că pârâta a săvârșit o eroare prin definirea prea restrânsă a sistemului de referință ca norme din partea 9A din legislația menționată, în locul sistemului mai larg al Regatului Unit de impozitare a societăților.

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) 2015/1589 al Consiliului din 13 iulie 2015 de stabilire a normelor de aplicare a articolului 108 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (JO 2015 L 248, p. 9).

Acțiune introdusă la 9 iulie 2019 — Banco Cooperativo Español/SRB**(Cauza T-498/19)**

(2019/C 312/30)

*Limba de procedură: spaniola***Părțile**

Reclamantă: Banco Cooperativo Español, SA (Madrid, Spania) (reprezentanți: D. Sarmiento Ramírez-Escudero și J. Beltrán de Lubiano Sáez de Urabain, abogados)

Pârât: Comitetul unic de rezoluție

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

— cu titlu principal, declararea nulității deciziei atacate;

— cu titlu subsidiar,

a. declararea inaplicabilității articolelor 12 și 14 din Regulamentul delegat 2015/63 în termenii indicați în această cerere și

b. declararea nulității deciziei atacate și

— în orice caz, obligarea Comitetului unic de rezoluție la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Prezenta acțiune este îndreptată împotriva deciziei Comitetului unic de rezoluție din 16 aprilie 2019 (SRB/ES/SRF/2019/10) privind calculul contribuției *ex ante* la Fondul unic de rezoluție pentru perioada de contribuție 2019.

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă două motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 12 alineatul (2) din Regulamentul delegat (UE) 2015/63 al Comisiei (!).

— Se susține în această privință că articolele 12 și 14 din regulamentul delegat trebuie interpretate în sensul că un sistem instituțional de protecție creat în anul 2018 trebuie să fie recunoscut în scopul calculării contribuției *ex ante* la Fondul unic de rezoluție pentru perioada de contribuție 2019.

2. Al doilea motiv, cu caracter subsidiar, întemeiat pe o excepție de nelegalitate în temeiul articolului 277 TFUE, prin care se urmărește ca Tribunalul să declare inaplicabilitatea articolelor 12 și 14 din regulamentul delegat întrucât nu sunt conforme cu articolul 103 alineatele (2) și (7) din Directiva 2014/59/UE ⁽²⁾.
- Se susține în această privință că, dacă articolele 12 și 14 din regulamentul delegat ar trebui interpretate în sensul că un sistem instituțional de protecție creat în anul 2018 nu trebuie să fie recunoscut în scopul calculării contribuției *ex ante* la Fondul unic de rezoluție pentru perioada de contribuție 2019, atunci articolele menționate din regulamentul delegat nu sunt conforme cu articolul 103 alineatele 2 și 7 din Directiva 2014/59/UE, întrucât nu respectă condițiile delegării de competențe în favoarea Comisiei care constau în faptul că (i) contribuțiile la fond trebuie ajustate la profilul de risc al contribuabilului și că (ii) contribuțiile la fond trebuie să țină seama de participarea la un sistem instituțional de protecție.

(¹) Regulamentul delegat (UE) 2015/63 al Comisiei din 21 octombrie 2014 de completare a Directivei 2014/59/UE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește contribuțiile *ex ante* la mecanismele de finanțare a rezoluției (JO 2016 L 233, p. 1).

(²) Directiva 2014/59/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 de instituire a unui cadru pentru redresarea și rezoluția instituțiilor de credit și a firmelor de investiții și de modificare a Directivei 82/891/CEE a Consiliului și a Directivelor 2001/24/CE, 2002/47/CE, 2004/25/CE, 2005/56/CE, 2007/36/CE, 2011/35/UE, 2012/30/UE și 2013/36/UE ale Parlamentului European și ale Consiliului, precum și a Regulamentelor (UE) nr. 1093/2010 și (UE) nr. 648/2012 ale Parlamentului European și ale Consiliului (DO 2014 L 173, p. 190)

Acțiune introdusă la 12 iulie 2019 — Corneli/BCE

(Cauza T-501/19)

(2019/C 312/31)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Francesca Corneli (Velletri, Italia) (reprezentant: F. Ferraro, avocat)

Pârâtă: Banca Centrală Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei nr. L/LDG/19/182 a Comitetului executiv al BCE din 29 mai 2019, prin care a fost respinsă cererea de acces la decizia BCE privind plasarea Banca Carige S.p.A., cu sediul în Genova, Italia, în regim de administrare extraordinară, și la dosarul aferent, precum și obligarea pârâtei să prezinte și să depună la dosarul cauzei decizia menționată anterior și toate înscrisurile prealabile, pregătitoare, conexe și subsecvente;
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Prezenta acțiune are ca obiect anularea Deciziei nr. L/LDG/19/182 a Comitetului executiv al BCE din 29 mai 2019, prin care a fost respinsă cererea de acces la decizia BCE privind plasarea Banca Carige S.p.A., cu sediul în Genova, Italia, în regim de administrare extraordinară, și la dosarul aferent, precum și obligarea pârâtei să prezinte și să depună la dosarul cauzei decizia menționată anterior și toate înscrisurile prealabile, pregătitoare, conexe și subsecvente.

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă patru motive.

1. Primul motiv se întemeiază pe încălcarea articolului 4 din Decizia BCE 2004/3 și pe aplicarea eronată a excepției privind confidențialitatea informațiilor, protejată ca atare de dreptul Uniunii.
 - Se arată în această privință că decizia atacată este nelegală, întrucât este lipsită de elemente concrete care să indice părțile confidențiale ale documentului în litigiu, funcția și finalitatea acestora în cadrul BCE și riscul pe care divulgarea lor l-ar prezenta. În cadrul evaluării comparative a diverselor interese, se consideră că interesul concret al micilor investitori de a-și proteja participația, precum și eficiența și transparența guvernantei societare nu pot decât să prevaleze asupra cerinței generale și nemotivate privind protejarea procedurilor de supraveghere.
2. Al doilea motiv se întemeiază pe lipsa motivării cu privire la caracterul confidențial al documentului solicitat.
 - Se arată în această privință că BCE nu oferă nicio motivare cu privire la caracterul „confidențial” pe care l-ar avea decizia atacată, limitându-se la a afirma în mod clar că protejarea procedurilor sale de supraveghere justifică respingerea cererii de acces.
3. Al treilea motiv se întemeiază pe încălcarea articolului 7 alineatul (1) și a articolului 8 alineatul (1) din Decizia BCE 2004/3 și pe lipsa motivării.
 - Se invocă încălcarea gravă a articolului 7 alineatul (1) și a articolului 8 alineatul (1) din Decizia BCE 2004/3 și lipsa motivării, întrucât nu sunt îndeplinite condițiile pentru invocarea unei prezumții generale de confidențialitate și întrucât BCE nu a făcut în niciun caz o evaluare concretă a documentelor cu privire la care s-a solicitat accesul.
4. Al patrulea motiv se întemeiază pe încălcarea dreptului fundamental la o protecție jurisdicțională efectivă (articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene), a articolului 7 alineatul (3) și a articolului 8 alineatul (2) din Decizia BCE 2004/3.
 - Se arată că BCE nu poate să anihileze în totalitate interesele părților destinate ale deciziei, printre care acționarii băncii, care, în temeiul articolului 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii, au dreptul la o protecție efectivă împotriva așa-numitului „abuz de putere” din partea autorităților publice. BCE a încălcat de asemenea articolul 7 alineatul (3) și articolul 8 alineatul (2) din Decizia BCE 2004/3, întrucât a invocat în mai multe rânduri un volum de muncă excepțional de mare, fără a furniza vreo dovadă în această privință, în scopul de a prelungi cu încă 20 de zile termenul prevăzut pentru răspunsul la cererea de acces formulată de reclamantă.

Acțiune introdusă la 12 iulie 2019 — Corneli/BCE

(Cauza T-502/19)

(2019/C 312/32)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Francesca Corneli (Velletri, Italia) (reprezentanți: M. Condinanzi, L. Boggio și F. Ferraro, avocați)

Pârâtă: Banca Centrală Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- declararea nulă și neavenită a deciziei atacate, după constatarea nelegalității sale;
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată și
- dispunerea, în cadrul unei măsuri de organizare a procedurii, a depunerii la dosarul cauzei a actului atacat și a deciziei succesive de prelungire, în versiunile integrale respective.

Motivele și principalele argumente

Prezenta acțiune este îndreptată împotriva Deciziei Consiliului guvernatorilor al Băncii Centrale Europene din 1 ianuarie 2019, ECB-SSM-2019-ITCAR-11, privind dizolvarea organelor de administrație și de control ale Banca Carige S.p.A., cu sediul legal în Genova, și înlocuirea acestora cu trei administratori speciali și, respectiv, cu un comitet de supraveghere compus din trei membri, decizie adoptată în temeiul unui proiect de decizie al Consiliului de supraveghere în sensul articolului 26 alineatul (8) din Regulamentul (UE) nr. 1024/2013 al Consiliului ⁽¹⁾ și al articolelor 69g, 70 și 98 din Decretul legislativ nr. 385 din 1 septembrie 1993 (Textul unic în materie bancară, denumit în continuare „TUB”), care transpun articolul 29 din Directiva 2014/59/UE a Parlamentului European și a Consiliului coroborat cu articolul 9 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 1024/2013.

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă cinci motive.

1. Primul motiv se întemeiază pe încălcarea principiului proporționalității, a articolelor 28 și 29 din Directiva 2014/59/UE ⁽²⁾ și a articolului 69g și următoarele din TUB.
 - Se arată în această privință că măsurile de intervenție timpurie impun ca intervențiile să aibă caracter gradual, cerință care, în speță, nu a fost respectată. Prin urmare, este nelegală și nulă măsura mai invazivă dispusă.
2. Al doilea motiv se întemeiază pe lipsa motivării în raport cu cerințele privind proporționalitatea și caracterul gradual pe care le impune întregul sistem al măsurilor de intervenție.
3. Al treilea motiv se întemeiază pe încălcarea articolului 29 ultima teză din Directiva 2014/59/UE și a principiului bunei funcționări a administrației publice.
 - Se arată în această privință că numirea în calitate de administratori temporari a unor membri ai consiliului de administrație anterior încălcă obligația de neimplicare în conflicte de interese.
4. Al patrulea motiv se întemeiază pe încălcarea articolului 70 din TUB, pe abuz de putere și pe insuficiența motivării.
 - Se arată în această privință că plasarea în regim de administrare extraordinară, dispusă în condițiile unor încălcări sau nereguli grave, face ca decizia să devină contradictorie și incoerentă.
5. Al cincilea motiv se întemeiază pe încălcarea normelor privind drepturile acționarilor cuprinse în Directiva (UE) 2017/1132 ⁽³⁾ și în Codul civil italian, inclusiv în aplicarea principiilor fundamentale consacrate de Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, de Convenția europeană a drepturilor omului și de Constituția italiană în materia protecției proprietății, a economiilor și a inițiativei economice private, precum și a autodeterminării cetățeanului în ceea ce privește alegerile personale.

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 1024/2013 al Consiliului din 15 octombrie 2013 de conferire a unor atribuții specifice Băncii Centrale Europene în ceea ce privește politicile legate de supravegherea prudențială a instituțiilor de credit (JO 2013, L 287, p. 63).

⁽²⁾ Directiva 2014/59/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 de instituire a unui cadru pentru redresarea și rezoluția instituțiilor de credit și a firmelor de investiții (JO 2014, L 173, p. 190).

⁽³⁾ Directiva (UE) 2017/1132 a Parlamentului European și a Consiliului din 14 iunie 2017 privind anumite aspecte ale dreptului societăților comerciale (JO 2017, L 169, p. 46).

Acțiune introdusă la 12 iulie 2019 — Crédit Lyonnais/BCE**(Cauza T-504/19)**

(2019/C 312/33)

*Limba de procedură: franceza***Părțile***Reclamantă:* Crédit Lyonnais (Lyon, Franța) (reprezentanți: A. Champsaur și A. Delors, avocați)*Pârâtă:* Banca Centrală Europeană**Concluziile**

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea, în temeiul articolelor 256 și 263 TFUE, a Deciziei ECB-SSM-2019-FRCAG-39 adoptate de BCE la data de 3 mai 2019, în măsura în care prin aceasta BCE a refuzat să autorizeze reclamanta să excludă de la calcularea indicatorului efectului de levier 34 % din expunerile sale față de CDC;
- obligarea BCE la plata tuturor cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă trei motive.

1. Primul motiv este întemeiat pe încălcarea articolului 266 TFUE și a autorității de lucru judecat de către Tribunal. Reclamanta apreciază că, prin faptul că și-a întemeiat decizia pe motive care au fost deja examinate și înlăturate de Tribunal în Hotărârea din 13 iulie 2018, *Crédit agricole/BCE* (T-758/16, EU:T:2018:472) și prin faptul că a persistat în invocarea unui risc teoretic de nerambursare a statului francez și a unui risc de vânzare în regim de urgență a unor active fără a demonstra probabilitatea acestor susțineri, Banca Centrală Europeană a încălcat articolul 266 TFUE și autoritatea de lucru judecat.
2. Al doilea motiv este întemeiat, pe de o parte, pe încălcarea articolului 429 alineatul (14) și a articolului 400 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 privind cerințele prudențiale pentru instituțiile de credit și firmele de investiții și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 (JO 2013, L 176, p. 1) și, pe de altă parte, pe abuzul de putere comis de BCE. Reclamanta consideră că, prin faptul că și-a întemeiat decizia pe existența unui risc de concentrare în privința Caisse des dépôts et consignations (denumită în continuare „CDC”) pentru a refuza să excludă în totalitate expunerile *Crédit Lyonnais* (denumită în continuare „LCL”) față de CDC privind indicatorul efectului de levier, BCE a impus LCL o cerință prudențială cu titlu de concentrare asupra expunerilor suverane pe care articolul 400 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 nu îi permite să o impună și a utilizat competențele conferite de articolul 429 alineatul (14) din același regulament în alte scopuri decât cele prevăzute la acest articol.
3. Al treilea motiv este întemeiat pe o eroare vădită de apreciere pe care BCE ar fi comis-o prin faptul că a persistat în a nu lua în considerare caracteristicile specifice economiilor reglementate, încălcând astfel obligația de a examina, în mod temeinic și cu imparțialitate, ansamblul elementelor pertinente ale speței și de a trage de aici concluziile care se impun. Reclamanta apreciază că, procedând astfel, BCE a comis și o eroare vădită de apreciere a riscurilor prudențiale referitoare la economiile reglementate.

Acțiune introdusă la 17 iulie 2019 — Lux/Comisia**(Cauza T-513/19)**

(2019/C 312/34)

*Limba de procedură: franceza***Părțile***Reclamantă:* Catherine Lux (Strasbourg, Franța) (reprezentant: N. de Montigny, avocat)*Pârâtă:* Comisia Europeană**Concluziile**

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei din 21 septembrie 2018 a PMO.4 de a considera că transferul contractului reclamantei de la Autoritatea Europeană pentru Siguranța Alimentară (EFSA) la Agenția Uniunii Europene pentru Siguranța Aviației (AESA) este un contract de muncă nou și de a nu îi aplica măsurile tranzitorii prevăzute la articolele 21 și 22 din anexa XIII la statut;
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă cinci motive.

1. Primul motiv este întemeiat pe încălcarea articolelor 21 și 22 din anexa XIII la Statutul funcționarilor Uniunii Europene, în măsura în care Comisia a interpretat în mod eronat noțiunea de angajare în muncă.
 2. Al doilea motiv este întemeiat pe încălcarea articolelor 10 și 12 din Dispozițiile generale de punere în aplicare, pentru motivul că aceste dispoziții au fost adoptate în scopul de a favoriza mobilitatea între agenții, confirmând cu această ocazie posibilitatea unei cariere europene în cadrul agențiilor.
 3. Al treilea motiv este întemeiat pe încălcarea principiilor securității juridice și neretroactivității. Reclamanta arată în această privință că decizia sa de a continua să își exercite funcțiile în cadrul AESA în anul 2017 a fost întemeiată pe confirmarea primită din partea serviciului de resurse umane al AESA cu privire la faptul că această continuare îi asigura și continuarea condițiilor referitoare la drepturile sale la pensie dobândite în cadrul EFSA.
 4. Al patrulea motiv este întemeiat pe încălcarea principiului continuității carierei și a muncii agenților temporari. Reclamanta susține că Comisia nu poate înlătura aplicarea articolelor 10 și 12 din Dispozițiile generale de punere în aplicare întrucât ea însăși a instituit un principiu al analizei comune și continue a angajării în muncă a unui agent temporar în cadrul agențiilor.
 5. Al cincilea motiv este întemeiat pe încălcarea principiului egalității de tratament. Reclamanta susține în această privință că nicio considerație nu permite justificarea diferenței de tratament în materia drepturilor la pensie în cadrul Uniunii între un funcționar și un agent.
-

Acțiune introdusă la 22 iulie 2019 — Heitec/EUIPO — Hetec Datensysteme (HEITEC)**(Cauza T-520/19)**

(2019/C 312/35)

*Limba în care a fost formulată acțiunea: germana***Părțile***Reclamantă:* Heitec AG (Erlangen, Germania) (reprezentant: G. Wagner, avocat)*Pârât:* Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)*Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs:* Hetec Datensysteme GmbH (Germering, Germania)**Datele privind procedura în fața EUIPO***Titularul mărcii în litigiu:* reclamanta*Marca în litigiu:* marca Uniunii Europene verbală „HEITEC” — marca Uniunii Europene nr. 774 331*Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO:* procedură de declarare a nulității*Decizia atacată:* Decizia Camerei a doua de recurs a EUIPO din 23 aprilie 2019 în cauza R 1171/2018-2**Concluziile**

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele invocate

- încălcarea articolului 95 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului;
 - încălcarea articolului 58 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului coroborat cu norma 40 alineatul (5) și cu norma 22 alineatele (3) și (4) din Regulamentul (CE) nr. 2868/95 al Comisiei.
-

Acțiune introdusă la 26 iulie 2019 — Sánchez Cano/EUIPO — Grupo Osborne (EL TORO BALLS Fini)**(Cauza T-527/19)**

(2019/C 312/36)

*Limba în care a fost formulată acțiunea: spaniola***Părțile**

Reclamantă: Sánchez Cano, SA (Molina del Segura, Spania) (reprezentanți: C. Giner Mas și M. González Aleixandre, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Grupo Osborne, SA (El Puerto de Santa María, Spania)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Solicitantul mărcii în litigiu: reclamanta

Marca în litigiu: cererea de înregistrare a mărcii Uniunii Europene figurative „EL TORO BALLS Fini” — cererea de înregistrare nr. 15 648 595

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de opoziție

Decizia atacată: Decizia Camerei a doua de recurs a EUIPO din 22 martie 2019 în cauza R 2690/2017-2

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

— anularea deciziei atacate;

— obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată efectuate în prezenta cauză, precum și pe cele efectuate în procedura care s-a aflat pe rolul Camerei de recurs sau, în cazul în care cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs intervine în proces, obligarea EUIPO în solidar cu aceasta din urmă la plata cheltuielilor de judecată efectuate în prezenta cauză, precum și pe cele efectuate în procedura care s-a aflat pe rolul Camerei de recurs.

Motivul invocat

încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului.

Acțiune introdusă la 26 iulie 2019 — Nord Stream/Parlamentul și Consiliul**(Cauza T-530/19)**

(2019/C 312/37)

*Limba de procedură: engleza***Părțile**

Reclamantă: Nord Stream AG (Zug, Elveția) (reprezentanți: M. Raible, C. von Köckritz și J. von Andreae, avocați)

Pârâți: Parlamentul European și Consiliul Uniunii Europene

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea Directivei (EU) 2019/692 a Parlamentului European și a Consiliului din 17 aprilie 2019 de modificare a Directivei 2009/73/CE privind normele comune pentru piața internă în sectorul gazelor naturale, în măsura în care prin articolul 1 alineatul (9) din această directivă s-a introdus articolul 49a alineatul (3) prima teză din Directiva 2009/73, care prevede că „[d]eciziile în temeiul alineatelor (1) și (2) se adoptă până la 24 mai 2020”;
- obligarea Parlamentului European și/sau a Consiliului la plata cheltuielilor de judecată efectuate de reclamantă.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă trei motive.

1. Primul motiv, prin intermediul căruia se susține că termenul pentru obținerea unor eventuale decizii de derogare în temeiul noului articol 49a inserat în Directiva 2009/73 este excesiv de scurt și prin aceasta încalcă principiul general de drept al proporționalității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 alineatul (4) TUE.
2. Al doilea motiv, prin intermediul căruia se susține că directiva de modificare trebuie să fie anulată în parte pentru încălcarea articolul 296 TFUE, întrucât este afectată de nemotivare în ceea ce privește instituirea termenului excesiv de scurt în cuprinsul dispoziției atacate.
3. Al treilea motiv, prin intermediul căruia se susține că dispoziția atacată încalcă principiul încrederii legitime, întrucât limitează în mod nejustificat posibilitatea de a obține derogări în temeiul noului articol 49a inserat în Directiva 2009/73. Posibilitatea de a obține astfel de derogări este impusă în mod legal în scopul protecției încrederii legitime a operatorilor de conducte offshore din țări terțe care erau finalizate și funcționale la data intrării în vigoare a directivei de modificare.

Acțiune introdusă la 29 iulie 2019 — EC Brand Comércio, Importação e Exportação de Vestuário em Geral/EUIPO (pantys)

(Cauza T-532/19)

(2019/C 312/38)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: EC Brand Comércio, Importação e Exportação de Vestuário em Geral LTDA (Sorocaba, Brazilia) (reprezentanți: B. Bittner și U. Heinrich, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Marca în litigiu: cererea de înregistrare a mărcii Uniunii Europene figurative pantys — cererea de înregistrare nr. 17 869 310

Decizia atacată: Decizia Camerei a cincea de recurs a EUIPO din 22 mai 2019 în cauza R 314/2019-5

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

— anularea deciziei atacate în măsura în care a respins acțiunea privind următoarele produse și servicii:

clasa 5: produse absorbante igienice, scutece igienice, șervețele igienice, produse absorbante pentru incontinență;

clasa 35: servicii de comerț cu amănuntul online de produse sanitare pentru femei;

— obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele invocate

— Încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (UE) nr. 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului;

— încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului;

— utilizarea pe scară largă în Uniunea Europeană.

Acțiune introdusă la 29 iulie 2019 — Artur Florêncio & Filhos, Affsports/EUIPO — Anadeco Gestion (sflooring)

(Cauza T-533/198)

(2019/C 312/39)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Artur Florêncio & Filhos, Affsports Lda (Sintra, Portugalia) (reprezentant: D. Martins Pereira Soares, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Anadeco Gestion, SA (Cartagena, Spania)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Solicitantul mărcii în litigiu: reclamanta în fața Tribunalului

Marca în litigiu: cererea de înregistrare a mărcii Uniunii Europene figurative sflooring în culorile negru, alb și gri — cererea de înregistrare nr. 11 943 586

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de opoziție

Decizia atacată: Decizia Camerei a patra de recurs a EUIPO din 20 mai 2019 în cauza R 1870/2018-4

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- admiterea prezentei acțiuni în totalitate;
- revocarea deciziei atacate în ansamblu;
- reformarea deciziei atacate pe baza motivelor prezentei acțiuni și acordarea protecției mărcii Uniunii Europene nr. 11 943 586 sflooring;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată efectuate de reclamantă, inclusiv a celor aferente procedurii desfășurate în fața EUIPO;
- obligarea celeilalte părți la plata cheltuielilor de judecată efectuate de reclamantă în procedura desfășurată în fața EUIPO.

Motivele invocate

- Lipsa unor dovezi suficiente privind utilizarea serioasă a mărcii anterioare T-FLOORING
 - încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului.
-

Acțiune introdusă la 30 iulie 2019 — H.R. Participations/EUIPO — Hottinger Investment Management (JCE HOTTINGUER)

(Cauza T-535/19)

(2019/C 312/40)

Limba în care a fost formulată acțiunea: franceza

Părțile

Reclamantă: H.R. Participations SA (Luxemburg, Luxemburg) (reprezentanți: P. Wilhelm și J. Rossi, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Hottinger Investment Management Ltd (Londra, Regatul Unit)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Titularul mărcii în litigiu: reclamanta în fața Tribunalului

Marca în litigiu: marca Uniunii Europene verbală JCE HOTTINGUER — marca Uniunii Europene nr. 10 093 391

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de declarare a nulității

Decizia atacată: Decizia Camerei a doua de recurs a EUIPO din 3 mai 2019 în cauza R 2078/2018-2

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- declararea acțiunii drept admisibilă și întemeiată;
- anularea deciziei atacate;
- obligarea EUIPO la plata tuturor cheltuielilor de judecată efectuate de reclamantă.

Motivele invocate

- încălcarea normelor fundamentale de procedură, în măsura în care cererea de declarare a nulității din fața diviziei de anulare a fost viciată de nereguli;
- încălcarea articolului 60 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului, coroborat cu articolul 8 alineatul (4) din același regulament.

Acțiune introdusă la 7 august 2019 — Isigny — Sainte Mère/EUIPO (Forma unui recipient auriu cu un fel de val)

(Cauza T-546/19)

(2019/C 312/41)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Isigny — Sainte Mère (Isigny-sur-Mer, Franța) (reprezentant: D. Mallo Saint-Jalmes, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Marca în litigiu: cerere de înregistrare a unei mărci a Uniunii Europene tridimensionale (Forma unui recipient auriu cu un fel de val) — cererea de înregistrare nr. 17 871 521

Decizia atacată: Decizia Camerei a cincea de recurs a EUIPO din 22 mai 2019 în cauza R 1513/2018-5

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului anularea deciziei atacate.

Motivul invocat

încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului.

ISSN 1977-1029 (ediție electronică)

ISSN 1830-3668 (ediție tipărită)

Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene

L-2985 Luxembourg
LUXEMBURG

RO